

KARSZT- ÉS BARLANGKUTATÁSI TÁJÉKOZTATÓ

1960
január-február

Kiadja a Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat, Budapest
KÉZIRAT GYANÁNT

A kiadvány sokszorosítását a Művelődésügyi Minisztérium Kiadói
Főigazgatósága 23.593/1960. szám alatt engedélyezte.

Szerkesztő: Balázs Dénes

Felelős kiadó: Dr. Hegedüs Gyula

Lektorok: Neppel Ferenc és Hazslinszky Tamás

A sokszorosítást végezte az Élelmezésügyi Minisztérium Terményforgalmi
Igazgatóságának házinyomdája.

Budapest, 1960. február hó.

Készült 450 példányban.

Az elektronikus változatot Kalicza Edina, Papné Nagy Tünde, Urbán Gabriella,
Hohl Zoltán, dr. Nyerges Miklós, Steer Mihály és Szent Tamás készítette 2006-
ban.

TARTALOM (a 66–67. oldalról előrehozva)

Barátosi József: Előjöttünk barlangjainkból... – 3. oldal

Ozoray György: Nem-karsztos üregek genetikája magyarországi példák alapján
– 4. oldal

Gábor Nándor: A Vass Imre-barlang újabban felfedezett részei – 16. oldal

Csók Rémo: Kötél, kötélhágcsó. II. rész – 23. oldal

KÜLFÖLDI HÍREK ÉS LAPSZEMLE

Kósa Attila: A világ legmélyebb barlangja Jugoszláviában? – 33. oldal

Dr. Kessler Hubert: A világ tíz legmélyebb barlangja – 34. oldal

Balázs Dénes: A világ leghosszabb barlangjai – 35. oldal

Külföldi lapszemle. Összeállította: id. Schönviszky László – 36. oldal

BARLANGKUTATÓ CSOPORTJAINK ÉLETÉBŐL

- Hortolányi Gyula: Vízalatti expedíció a Baradla Alsó-barlangjában – 40. oldal
Holly István: Malomtavi-barlang – 42. oldal
Beszámoló a barlangkutató csoportok 1959. évi munkáiról (I. rész)
Balázs Dénes: Élm. Min. Kinizsi Sk. Barlangkutató Csoportja – 44. oldal
Palánkai János: Kinizsi Természetbarát Liga Barlangkutató Csoportja – 47. oldal
Dr. Dénes György: Budapesti Vörös Meteor Barlangkutató Csoportja – 48. oldal

KARSZT- ÉS BARLANGKUTATÁSI DOKUMENTÁCIÓ

- Legújabb barlangbiológiai dolgozatok. Összeállította Hazslinszky Tamás – 52. oldal
Dr. Dudich E.: „A barlangbiológia és problémái” (B. D.) – 54. oldal
Balázs Dénes: Könyvismertetés. „Speleológia és karsztológia” – 54. oldal

TÁRSULATI ÉLET

- MKBT rendezvényei 1960. február 15-től 1960. április 15-ig (B.J.-B.D.) – 55. oldal
Titkári órák. Társulati adminisztráció. (B.J.-B.D.) – 57. oldal
Mi történt társulati életünkben a közgyűlés óta? (B.J.-B.D.) – 57. oldal
Szakbizottságaink jelentik... (B.D.) – 59. oldal

TÁRSULATI HÍREK

- Jogi tagdíjak (B.J.-B.D.) – 60. oldal
Jól sikerült az első barlangkutató vizsga (B.J.) – 61. oldal
A közgyűlési tudósításból kimaradt... (B-s) – 61. oldal
Ősember-expedíció (B.D.) – 62. oldal
Újabb barlangtérkép (B.D.) – 62. oldal

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNYEK – 63. oldal

INHALT (a 65. oldalról előrehozva)

- Josef Barátosi: Wir kamen aus unseren Höhlen... (Vor 15 Jahren wurden die Bewohner Budapests befreit) – 3. seite
Georg Ozoray: Die Genetik von Nicht- karsthöhlen auf Grunde ungarischer Beispielen – 4. seite
Gabor Nándor: Die neuentdeckten Teile der Vass Imre-Höhle – 16. oldal
Rémo Csók: Seile, Seilleitern. II. – 23. seite
Ausländische Nachrichten
Attila Kósa: Die tiefste Höhle der Welt in Jugoslavien? – 33. seite
Dr. Hubert Kessler: Die zehn tiefsten Höhlen der Welt – 34. seite

- Dénes Balázs: Die längsten Höhlen der Welt – 35. seite
László Schönviszky: Ausländische Schriftenschau – 36. seite
Aus dem Leben unserer Forschungsgruppen
Julius Hortolányi: Unterwasserexpedition in der unteren Höhle der Baradla – 40.
seite
Stefan Holly: Mühlenses-Höhle – 42. seite
Arbeitsberichte der Forschungsgruppen 1959. – 44. seite
Dokumentation über Karst- und Höhlenforschung – 52. seite
Tomas Hazslinszky: Neueste höhlenbiologische Arbeiten – 52. seite
Dudich: Die Speleobiologie und ihre Probleme (B.D.) – 54. seite
Dénes Balázs: „Speleologie und Karstologie” (Karstanket 1958 in Mosau) – 54.
seite
Vereinsleben – 55. seite
-

- 3 -

ELŐJÖTTÜNK BARLANGJAINKBÓL...

Tizenöt év múlt el azóta, hogy Budapest népe, fővárosunk lakossága, elhagyta Magyarország legnagyobb barlangrendszerét, Budapest óvóhelyeit. Igazi barlang nem mindenkinek jutott, pedig Budapest valamennyi barlangját felhasználtuk annak idején védekezésül. Barlangokba menekültünk, mint régen őseink. Mi a háború borzalmai ellen védekeztünk, őseink a hideg ellen, a fenevadak ellen találtak védelmet a barlangokban. Azok, akiknek nem jutott természetes barlang, mesterségesen építettek maguknak barlangokat, óvóhelyet, mert ennek védelmében bíztak a legjobban.

Tizenöt éve, hogy a szovjet csapatok békét hoztak fővárosunknak sok évi háború után. Tizenöt éve, hogy először köszönthettük örömmel, szeretettel felszabadítóinkat, és azóta minden év február hónapjában együtt csendül fel budapesti emlékünnepek sorozatán az Internacionále, a szovjet himnusz és a magyar himnusz első versszaka: Isten áldd meg a magyart jókedvvel, bőséggel,... Vajon hányan gondolják azután végig himnuszunk szövegét annak hatodik versszakáig: ...”Bújt az üldözött, s felé kard nyúl barlangjába”,... Leszögezve, meghatározva, hogy az ember mindig és mindenkor végső fokon a barlangok védelmét kereste, ha bajba jutott.

Mi barlangkutatók is hivatkozni szoktunk arra, ha munkánkat, lelkesedésünket megérteni nem akarókkal kell vitatkoznunk, hogy kutatásunk eredményei, más értékességük mellett, még háborús védelmi szempontból is jelentékenyek, de őszintén hisszük, hogyha minden erőnkkel akarjuk, soha többé nem kell az

embernek háború miatt barlangok védelmét keresnie. Bízunk és bízzunk abban, hogy a Szovjetunió vezette béketábor megvédi a békét és Magyarország legnagyobb barlangrendszerére, Budapest óvóhelyeire soha többé nem lesz szükségünk.

Budapest, 1960. február 12.

Barátosi József
az MKBT ügyvezető társelnöke

- 4 -

NEMKARSZTOS ÜREGEK GENETIKÁJA MAGYARORSZÁGI PÉLDÁK ALAPJÁN

Írta: Ozoray György

Magyarországon is, mint a Földön általában, a járható méretű, természetes eredetű üregek nagyobb része karsztos jellegű. A nemkarsztosodó kőzetek üregei kisebb számúak és főleg sokkalta kisebb méretűek. /Többségükben 1-5 m közt. Legnagyobb magyarországi nemkarsztos barlang, a Mátra-hegységben levő ágasvári Csörgőlyuk is csak 139 m hosszú./ Tanulmányozásuknak elvi jelentőséget ad azonban genetikai és morfológiai sokféleségük. Fontoljuk meg továbbá, hogy többnyire a karsztos barlangokat is eredendően ugyanolyan erők és folyamatok preformálták, mint a nemkarsztosokat.

E preformáló tényezők nyomait később a fellépő karsztos folyamatok /intenzív kőzetoldódás, majd a kifejlődött földalatti erózió/ részben vagy egészen eltüntették. A nemkarsztosodó kőzetek üregei tehát nem egy esetben a karsztbarlangok embrionális állapotával párhuzamosíthatók. Vonzó gondolat lenne belemerülni abba a témakörbe, hogyan alakulnak át például eredendően tisztán tektonikus /tehát nemkarsztos/ üregek karsztbarlangokká. Ez azonban messzire vezetne e tanulmány szűkebb témájától, s más, készülő vagy elkészült tanulmányok részletesebb tárgyalásmenetét érintené. /Így Láng Gábor a gerecsei felső-triász mészkövek T-keresztmetszetű üregeiről szóló munkájában részletesen tárgyalja e kérdéscsoport egy részét./

Gyakran ugyanazon folyamatok karsztosodásra hajlamos vagy arra képtelen kőzetekben egyaránt hatnak. A fentemlített okból viszont a mészkövek /és kőzetmorfológiai rokonságuk: az oldékony dolomitok, mészmárgák, kősó, gipsz, jég és lösz/ üregeit e helyt nem taglalhatjuk. Így tárgyunkat valamilyen gyakorlati korláttal kell körülhatárolnunk. Ezért a nemkarsztosság

kritériumának az alábbiakban a befoglaló kőzet nemkarsztosodó voltát, mint alapvető kőzetmorfológiai tényezőt, tekintjük.

I. Befoglaló kőzetek.

Az alábbiakban genetikailag tárgyalandó üregek befoglaló kőzetei:

1. Magmás kőzetek: riolit, andezit, bazalt, továbbá utóbbiak piroklasztikumai /tufák, agglomerátumok/ szerepelnek.
2. Nemkarsztosodó üledékes kőzetek: homokkő, konglomerátum, hidrokvarcit.
3. Kevésbé karsztosodó kőzetek. /Ezekkel jellegzetesen

- 5 -

nemkarsztos üregek esetén foglalkozunk./

Ebben az értekezésben csak a magyar államterületen képviselt genetikai típusokkal foglalkozunk.

II. Az üregeképződést preformáló tényezők.

1. Az anyakőzet eredeti kőzettani sajátságai. Az eredeti kőzettani sajátságok ugyanis valósággal determinálják a leendő üregek sajátságait.

a./ Kőzetösszetétel. Egyöntetű kőzettömegben kisebb a pusztító erők által való üregeképződés lehetősége, viszont jól kifejlődhetnek a tektonikus /vagy egyéb eredetű/ hasadékrendszerek. Polimixt kőzetek, melyek különböző méretű és összetételű részekből állanak, eleve hajlamosabbak az egyenetlen üregeképző lepusztulásra. Az alábbi sajátságok is főleg egyenetlen fellépésükkel hatnak kedvezően a barlangosodásra.

b./ Porozitás. A porózus, vagy finoman repedezett kőzetekbe könnyebben behatol a víz, utat nyitva a kifagyásnak, egyes alkatrészek duzzadásának és a vegyi mállásnak. Tömör kőzetek lepusztulása egyenletesebb.

c./ Keménység. Kemény, kopásálló kőzetekben természetesen nem csak a lepusztulás lesz lassabb, de az üregek kivájtása is akadályba ütközik /kvarcitok/. Viszont a keménységváltozás területein képződik a legtöbb kivájt üreg.

d./ Vegyi ellenállóképesség. Ezen múlik /az oldási maradék mennyiségével és minőségével együtt/ a karsztos üregképződés lehetősége is. A vegyi mállás mely az ellenálló vulkáni kőzeteket gyakran foltokban támadja meg, vagy kioldja a törmelékes üledékes kőzetek kötőanyagát, utat nyit az erózióknak és a deflációnak. Megjegyzendő a kötőanyag-kioldás már átmenetet jelent a karsztosodás felé /bakonyi meszes kötésű torton konglomerátum, lösz/.

A mállás a már kiképződött formákat is erősen módosítja. A mállékony /földpátok, csillámok/ vagy oldható /kalciumkarbonát/ alkatrészt tartalmazó kőzetekben legömbölyített formákra számíthatunk. A vegyileg egyenletesen ellenálló kőzetekben a hasadékok éles, szögletes formái megmaradhatnak.

e./ Hőkiterjedési együtthatóval bíró /különösen az egyenlőtlen kiterjedésű és különböző színű részekből összetett/ kőzetek hajlamosak az inszolációs kipattogzásra. Ilyenek pl. a különböző agglomerátumok és konglomerátumok.

- 6 -

f./ Duzzadékonyság és zsugorodóképesség. Részben ez esetben is az inszolációhoz hasonlóan a térfogatváltozás lazítja meg a fizikai szerkezetet, részben a zsugorodási repedések mentén nyernek támadási felületet az üregképző erők.

2. Az anyakőzet települési és szerkezeti viszonyai. Legfontosabb települési sajátosság a rétegzettség. A rétegek közti fizikai és kémiai különbségek az egyenetlen lepusztulás /ezzel együtt a lepusztulásos eredetű üregképződés/ lehetőségét adják.

A rétegzettség mértéke /padosság, vékony rétegzettség, lemezesség/, módja és térbeli elhelyezkedése /csapás-, dőlésviszonyok/ a képződhető üregek méretét és térbeli irányítottságát is eleve determinálja.

Az egyes rétegek eltérő mobilitása és a rétegsor felépítése a tektonikus és atektonikus hasadékbarrangok létrejöttében fontos szerepet játszik.

3. Az üregképződés előtt meglévő kitüntetett felületek. A nemkarsztos barrangok túlnyomó része az üregképződés előtt már meglévő kitüntetett irányokba, meglévő felületek mentén képződik. /Hozzátehetjük: a karsztos barrangok többsége is./ Még a tektonikus hasadékbarrangoknál is többnyire előbb történik a kőzetfolytonosság megszakadása /ez még nem barrangképződés!/ és később a kőzetrés felnyílása.

A preformáló hatás kétféle:

- vagy az illető felület mentén képződik ki az üreg,
- vagy lehatárolja a rá merőleges üregképződési folyamatot.

Az egyes barlangok genetikáját elemezve gyakran mindkét hatás szerepe nyilvánvaló. Gondoljunk csak a réteglaptól-réteglapig tartó tektonikus hasadékbarlangokra, vagy az oldalirányban kőzetréssel lehatárolt réteglapmenti üregekre.

Ilyen kitüntetett felületek:

- a./ A már említett kőzet és réteghatárok, például réteglapok, lávaáttörés határfelülete stb.
- b./ Kihülési elválási felületek magmás kőzetekben. Pl. a Baglyaskői-üreg /Salgótarján város/ felső szintje a kihülő bazaltláva hengerhéjas elválása mentén alakult ki.
- c./ Víztelenedési, száradási, zsugorodási repedések.
- d./ Tektonikai /gyakorlatilag kistektonikai/ elemek, kőzetrések.
- e./ Atektonikus tömegmozgások felületei.

- 7 -

4. Gyakran bizonyos folyamatok is preformálják a barlangképződéseket. Ilyenek például a foltokban fellépő mállasztó folyamatok, hévforrás-, vagy posztvulkáni tevékenység, amely mállásban, porlásban, zöldkövesedésben, kovásodásban stb. hagyja hátra nyomát.

5. Preformáló hatású lehet az orográfiai helyzet is, például vízesések, szurdokhajlatok, vízpartok, sziklák üregei esetében.

III. Üregképző folyamatok és az általuk létrehozott genetikai üregtípusok.

Az osztályozás alapjául a genetikai folyamatok szolgálnak. Egyszerűség kedvéért egy rendszer keretében tárgyaljuk a folyamatokat és az általuk létrehozott formákat /genetikai üregtípusokat/. Az egyes üregeket csak példaként hozzuk fel a folyamatok elemzéséhez, a vegyes eredetű üregeknél a többi, járulékos folyamatot nem, vagy csak néhol említjük.

A./ Hézagos kőzetképződés /primér üregek/.

Az üregek képző folyamata maga a kőzetképződés. Az egyenetlenül létrejövő kőzet körülzárja a légtér egy részét és /többnyire zárt/ üreggé változtatja.

1./ Gázhólyag lávakőzetben. A bárnai Kiskő /Bárna község, Nógrád m./ felső oligocén /katti/ homokkővön átütő felső pannoniai korú bazaltkürtő-üregét Jugovics Lajos gázhólyag helyének minősíti, a befoglaló kőzetet gázban dús block-lávának.

2./ Nyitott hévvíz-csatorna kovás forrásmész-kőben, forráskvarcitban, gejziritben. A hévvízfeltörés /melegforrás, gejzír/ maga köré építi a forráskúpot. A csatorna a forrásműködés megszűnése során eltömődhet, gyakran azonban megmarad. A tihanyi természetvédelmi területen /Tihanyi félsziget, Veszprém m./ nagyszámú kisebb-nagyobb hévforrás-üreg ismeretes. Nyitott például a híres Aranyház feltörési csatornája.

Hasonló vegyi üledékképződés zárja körül a Lillafüredi-vízesés /Bükk-hegység/ mesterségesen feltárt mésztufa üregeit, de erre a példára karsztosodó kőzetanyaga miatt nem térünk ki.

3./ Gáz- vagy hévvízcsatorna lávakőzetben /kérdéses/. A Baglyaskői-bazaltüreg /Salgótarján város/ alsó szintjét képező, ovális átmetszetű, lágyan legömbölyített falú csatorna posztvulkáni gáz-, gőz- vagy melegvízfeltörésre mutat. Méretei: 1 x 2.7 m, lefelé 2 m mélyen törmelékkel elzáródik. Az üreg elsődleges volta kérdéses.

- 8 -

4./ Érc telérek kimaradt üregei. Elsődlegesnek is felfoghatók, hiszen mai nagyságukat a körülfogó telérkitöltés szabja meg. Maga a telérhasadék viszont másodlagos /többnyire tektonikus/ eredetű. A nagybörzsönyi /Börzsöny-hegység/ és a gyöngyösoroszi /Mátra-hegység/ ércbányák andezitjében ismerünk ilyen, járható méretű üregeket.

B./ Tömegmozgás /hasadék- és albarlangok/.

1./ Tektonikus hasadékképződés. A magyar Középhegységben uralkodó az ÉK-DNy-i torlódásos és a rá merőleges ÉNy-DK-i szétlazulásos irányokkal jellemzett tektonikai rendszer. Kilométeres nagyságrendű, tektonikus, hévvizesen megmunkált nagy mészkőbarlangjaink is igen szabályos, a fenti

irányokban elhelyezkedő rácsos alaprajzot mutatnak. Nemkarsztos üregeink közt is gyakoriak a tektonikus eredetűek. Ezek azonban a nagytektonikai irányokkal párhuzamos kistektonikai hatásoknak köszönhetik létüket.

a./ Eredendően nyílt tektonikus hasadéklarangok. Miután a helyi kistektonika produktumai, nem találunk köztük oly szigorú irányok szerinti szabályosságot, mint a nagytektonikától függő morfológiai jelenségek közt. Ide sorozható pl. a Csákkői-riolithasadék /Mátra hg./.

b./ Utólagosan felnyílt tektonikus hasadékok. Bármilyen irányú és helyzetű kőzetrés felnyílhat, mégpedig:

– Tektonikus úton. Rögbillenés, húzás, nyomáscsökkenés, hajlítás stb. során az eredetileg zárt kőzetrészek egy része felnyílik. /E típusba sorolhatók a megújuló telérek is, továbbá a jellegzetesen torlódásos irányokban található nyílt hasadékok egy része./

– A tektonikus úton, hegyomlás, kőzettömegek leválása vagy megcsúszása folytán. A Börzsöny-hg. legmagasabb gerincén andezitagglomerátumban nyílik a kicsiny Haramia-lyuk. Az ÉK-DNy-i irányú gerinc tulajdonképpen asszimmetrikusan kibillent rögperem. A peremmel párhuzamosan, annak szélé közelében futó tektonikus sík jó kiindulást ad egyes kőzettömegek leválásához. Ezáltal nyílt fel a Haramia-lyuk is.

Ilyen genezisű az ország legnagyobb nemkarsztos barlangja, a 139 m hosszú Csörgőlyuk /Mátra-hg./ is. Székely András megállapítása szerint a barlangot az ÉK-DNy-i tektonikai irány preformálta. A kőzetrészek képlékennyé vált mállott, átázott riolittufa aljazaton gravitációs hatásra bekövetkezett lassú, egyenetlen csuszamlás folytán nyíltak fel.

2./ A tektonikus hasadékképződés kőzettömegek részleges vagy egyenetlen tömegmozgása folytán.

A Kovácsihegy /D-i Bakony/ pannon homok alapzaton nyugvó bazaltmezája széléről az alap pusztulása folytán hatalmas félkörben, több lépcsőben bazalttömegek csúsznak lefelé. A legfelső, éppen megtámadott lépcső homlokfalán észlelhetők ilyen hasadékok. Nem ritkák a kisebb hasadéküregek más, csúszásnak, suvadásnak indult kőzettömegek szélén, vagy belsejében sem. Ilyennek minősíthető a Dobogókő /Dunazug-hg./ rétegvulkáni képződményeiben levő Vargalyuk is.

3./ Álbarlangképződés. A már nem szálban álló kőzet, a mozgó, vagy megállapodott törmelék is körülzárhat üregeket. Ezek a hézagok nem nevezhetők barlangoknak a szó szoros értelmében, de gyakran hasonló kinézésűek. Ilyen álbarlangok létrejöhetnek:

a./ Szálkőzet és törmelék határán, többnyire úgy, hogy lezuhant hatalmas sziklatömbök sziklafalnak támaszkodnak. /A már említett Kiskő mellett stb./

b./ Törmeléktömbök mellett, melyek nem, vagy csak alapjukkal érintkeznek szálkőzettel. Egymásnak támaszkodó sziklatömbök közt gyakoriak akkora hézagok, hogy ember meghúzódhat köztük. Találunk ilyeneket kőtengeres /periglaciális blokkfácies/ oldalakon, ingókövek közt, lesuvadt tömbök közt /a már említett Kovácsihegyen/ stb. Kvarcit ingókövek közt van a Likaskő /Velencei-hg./ sziklaablaka.

c./ Keskeny /akár tektonikus, akár eróziós/ szakadékok a barlangtanban közismert álfenék analógiájára törmelékből képződő áltetővel lefedődhetnek részben /Vasas-szakadék, Dunazug-hg./ vagy egészben.

C./ Lepusztító erők /kivájt üregek/.

1./ Abráziós üregképződés /fosszilis abráziós üregek/. Bulla Béla a diási Vadlánlik /Keszthelyi-hg./ felső triász dolomitban levő üregét a pannon tenger /alsó pliocén/ kivájó hatása által származtatja. A Keszthelyi-hg. mezozoós tömege szigetként állt ki a pannon tengerből, mely abráziós párkány és parti breccsa alakjában hagyta hátra munkája nyomát. A Vadlánlik tehát átöröklött neogén /újharmadidőszaki/ képződmény. Azóta természetesen a deflációs, továbbá az inszolációs kipattogzás és a mállás egyéb fajtái részben módosították.

2./ Eróziós /víz által kivájt üregek/.

a./ Oldalazó erózió által kivájt üregek. Magaspartok alámosásai, szurdokokban kimosott sziklapárkányok, sziklaereszek, szinlők tartoznak e csoportba, ha valamelyest zárt formát öltenek. 1-2 m magas, u.o. széles, 10-20, olykor

100 m hosszú, egyik hosszanti oldalukon nyitott bevájások ezek, nem valódi barlangok. Éles kanyarulatokban, vagy meanderkanyarok domború oldalán néha az alámosás bár kisebb, de zártabb üregeket hoz létre. Ilyen a Holdvilág-árok

Karolina-ágában /Dunazug-hg./ a Melegfészek /Karolina-odu/ nevű kőfülke, melyet turisták gyakran használnak éjszakai szállásul.

b./ Örvénylő erózió /vizesés alatti üregek/. Közismert, hogy a vizesések alatti örvényképződés nemcsak túlmélyíti medrét /üstképződés/, hanem a vizesésfalat is alávéjja, abban üreget képez. A vizesés mögötti üregek felszakadozása a vizesések hátrálásának egyik oka.

Magyarországon csak kevés, alacsony és kishozamú vizesés van, így a mögöttük levő üregek is csak néhol és alig érik el a kőfülke-méreteket. A legnevezetesebb ilyen üreg, mely jellegzetesen a fenti genetikát mutatja, a lillafüredi /Bükkhegység/, mely karsztosodó kőzetben /puha édesvízi mésztufában/ van. Hasonló, de igen rövid életű üregek képződését és pusztulását saját szemünkkel végigkísérhetjük löszben, ez azonban szintén témánkon kívül eső kérdés.

c./ Nemkarsztos földalatti erózió. Nemkarsztos üregekben már csak kicsinységük miatt is ritkán alakulnak ki vízfolyások. A már említett ágasvári Csörgőlyuk /Mátra-hg./ rendelkezik kicsiny földalatti vízfolyással. Környezeténél keményebb hordaléka azonban nincs, eróziós hatása elhanyagolható.

d./ Álkarsztos földalatti erózió. A Berceli-hegy /Cserhát-hg./ K-i oldalán a helvét slirt gyors ütemben felfelé harapódzó talajeróziós szakadékok barázdálják. Kb. 350 m tszf. magasságban, az egyik szakadék fejénél 0,5-1 m széles, kb. 3 m mély természetes aknát találunk, mely kb. u.o. hosszú, de keskenyebb vízszintes ággal a szakadék meredek kezdetébe torkollik. Az üreg genetikája egyszerű:

A fagyökerekkel összenőtt, ellenálló feltalaj ideiglenesen megakadályozta a földszakadék felharapódzását. A lezúduló záporpatak a szakadék meredek kezdőfalán vizesést képezett. A vizesés felharapódzó üreget vajt az alján. Ugyanakkor egy kis repedés mentén /melyet egy kisebb partrogyás vagy anyagzsugorodás hozhatott létre/ a víz egy része föld alá jutott. A laza homokos anyagot útjában kimosva, egyesült a vizesés alatti üreggel. Talán egyetlen, de mindenesetre kevés számú zápor hozta létre a rövid víznyelő és -vezető üreget.

Bár a kész üreg erősen emlékeztet a löszkutakra, a genetikai különbség lényeges. A löszüregek képződésének ugyanis lényeges eleme a mészkötőanyag kioldása, amit Magyarországon egyesek karsztos folyamatnak tekintenek. Slir víznyelőnk kialakulásánál csupán eróziós folyamat működött, ez tehát álkarsztos jelenség.

3./ Defláció /szélvájta üregek/. A defláció főleg módosító tényezőként szerepel. Egyenetlen keménységű kőzetekbe, szélnek kitett sziklafalakon önállóan is kiváj kisebb üregeket.

D./ Mállás

A mállás többnyire csak preformáló vagy módosító szerephez jut. A kivájó exogén erőktől többé-kevésbé független mállott üregek igen kicsinyek.

1./ Kőzetaprózódás és kipattogzás inszoláció, kifagyás, vízfelvételi duzzadás, biológiai hatások vagy ásványi átalakulás folytán. Inszolációs eredetűek a világosabb alapanyagba ágyazott sötétszemű andezitagglomerátumok üregei. Így pl. a Kiskői-üreg /Mátra hg./ is inszolációs eredetű, deflációs anyagelszállítással. /Érdemes megemlíteni, hogy preformáló síkja sztratovulkáni réteghatár./

2./ Vegyi mállás és korrózió. Szintén főleg módosító tényező. A bakonyjákoi /Bakony hg./ miocén konglomerátum egyenetlen mállása a számbavehetőség alsó határán álló üreget hoz létre./

Hoffer András a tihanyi hidrokvarcit üregeket forróvizes kioldással magyarázza. Némelyikre áll is ez. Módosító hatással /falak korróziója/ pedig az elsődleges üregekre is volt a kioldás. Kiválás és újraoldódás egymással dinamikus egyensúlyt tartó folyamatok.

E./ Fölharapódzott karsztos folyamatok.

Fedett karsztoknál a karsztos pusztulási folyamatok, különösen üregek beomlása folytán, felharapóznak nemkarsztos fedőbe is. A balatonmelléki bazaltterületen egyes kutatók dolinák felharapódzását, „átmásolódását” tételezik fel. A Naszály /Vác/ fennsíkján dachsteini mészkő kis dolinái másolódtak át a fedő kovás kötésű oligocén /”hárshegyi”/ homokkőbe.

Feltételezhető néhány bazalthasadékról, hogy a fekvő mészkő üregeinek beomlása hozta létre. Sajnos a perdöntő vizsgálatok még hiányoznak. A jelenség mechanizmusát érthetővé teszi viszont egy emberkéz előidézte eset. A Szilvaskő /Zagyvaróna község, Nógrád m./ bazalttakarója alatti alsómiocén köszénrétegek kibányászása után a fejtési üregeket beomlasztották. A merev bazalt rögökre törve követte a fekvő omlásait. A felszínig ható nyílt repedések némelyikébe kisebb-nagyobb mélységbe le lehet ereszkedni. Ha ezekhez a

hasadékokhoz még a kisebb utólagos csúszásokat, a víznyelés és vezetés lehetőségét hozzászámítjuk, előttünk áll a felharapózott karsztos hasadékbarlang típusa. Főleg az alatt levő karsztos rendszerrel való kapcsolat különbözteti meg ezeket a /már tárgyalt/ atektonikus hasadékbarlangtól.

- 12 -

Omlás, boltozathatás, kimosás révén a legkülönbözőbb kőzetanyagba felharapódhatnak karsztos üregek, Magyarországon leggyakrabban félig karsztosodó márgákba.

F./ A belső erők nem tektonikus megnyilvánulásai.

/A genetikai rész függelékeként/:

a./ Vulkáni gázkitörés üregképző hatása. Hoffer András egyes, a Tihanyi-félsziget bazalttufáját átütő diatrémák /gázkirobbanással keletkezett, vulkáni törmelékekkel kitöltött csatornák/ vizsgálata során nyílt kürtöket talált. Ezeket kitöltetlen diatrémáknak tekinti.

b./ Magyarországon a földrengés ritka jelenség. Az 1956. évi földrengés hatása csak a Budai-hg. nagykiterjedésű, tektonikus-hévvizes mészkőbarlangjaiban volt megfigyelhető. Ezekben, főleg ott, ahol a járatrendszereket fiatal, kiegyensúlyozatlan kistektonikai vonalak metszik, omlások, leszakadások következtek be.

IV. Megjelenési mód és alak szerinti csoportosítás.

Alapvető vizsgálati kritériumunk, a nemkarsztosság, genetikai fogalom. Nem is állítunk össze tehát megjelenési mód és alak szerinti, azaz nem-genetikus rendszertant. Mindössze megemlítünk néhány, térbeli megjelenésünkkel és méreteik arányaival jellemezhető megjelenési típust.

Sziklahasadékok. Nagyságrenddel keskenyebbek, mint amilyen magasak és hosszúak. Síkfelülettel jellemezhetők, a rétegzettséggel szöveget zárnak be. Hasadékrendszerek: elágazó, vagy egymásra merőleges hasadékokból állanak. /A már említett hasadékképző genetikai folyamatok produktumai./

Félig nyitott hosszanti üregek. Vízszintes dimenzióban sokkal hosszabbak, mint magasak és szélesek. /Oldalazó erózió, defláció, mállás hatására./

Vízszintes részbarlangok. Alacsonyak, főleg réteglapok mentén találhatóak.

Kürtök és csatornák. Egy /többnyire közel függőleges/ irányában megnyúlt, szabálytalan körkeresztmetszetű üregek, erősen zártak. /Gáz- és vízfeláramlás által kirobbantott, kivésett vagy kioldott csatornák, továbbá elsődleges üregek./

Szabálytalan, vagy közel gömbalakú üregek. Nincsen jellemzően kitüntetett átmérőjük. /A legkülönbözőbb kivájt vagy mállott üregek megjelenési formája./

Átjárók, sziklakapuk. Két- vagy több irányban nyitott üregek. /Többnyire álbárlangok./

- 13 -

Láthatjuk, hogy a leggyakoribb megjelenési típusok többféle módon is létrejöhetnek. Ugyanezek a formák ugyanilyen, vagy más utakon mészkőben is kiképződhetnek. Éppen ezért rendszertani alapul csak a genetika szolgálhat.

V. Kitöltés.

1./ Helybenmaradt kitöltőanyagok /reziduumok/.

a./ Törmelék. A statikai okok, vagy fizikai mállás /kifagyás, inszoláció/ hatására képződött törmelék a legtöbb üregekben megtalálható.

b./ Oldási maradék és helybenmaradt vegyi mállási termék. Igen gyakori kitöltőanyag, esetleg törmelékkel keverve /andezitüregek anyagai/. Sajnos, a korszerű agyagásványvizsgálatok még hiányoznak. Ez a legfontosabb megkutatandó probléma. DTA, röntgen, nyomelemekig terjedő vegyi és mikroszkópos vizsgálatok a felszíni mállás fontos jelenségeire adhatnának választ. Az üregekben u.i. felhalmozódhatnak a másutt elszállított mállási anyagok.

2./ Külső oldatokból helyben képződött anyagok.

a./ Termális ásványkiválás. Göbel Ervin szerint a nagybörzsönyi telérbarlang paragenézise:

Magasabb hőmérsékleten, csökkenő képződési hőmérséklet sorrendjében kalkopirit, pirrotin, arzenopirit, aszfalerit, galenit. Alacsonyabb hőmérsékleten gömbösvesés kalcit. Pirrotinból származó másodlagos pirit.

Gyöngyösroszi telérbarlangjában fennőtt kvarcot, galenitet és szfaleritet találunk.

Feltehetően melegvízi /bár megvizsgálva nincs/ a Hoffer András által Tihanyból leírt barlangi kalcitbevonat is.

/Karsztbarlangjaink termális ásványkiválásai különösen szépek és változatosak/.

b./ Hidegvízi ásványkiválás. Mint a mesterséges üregekben is, kalciumkarbonátkiválások előfordulnak.

3./ Kívülről behordott anyagok.

a./ Eolikus úton. A szélszállította finom por többnyire más anyagokkal keverten fordul elő barlangokban.

b./ Víz segítségével. Többnyire a hegyoldalakon lezúduló esővíz hordja tele a barlangokat alig osztályozott törmelékkel, amiben kolloid részekről szögletes törmelékgig

---

- 14 -

minden van.

c./ Gravitációs úton. A lefelé húzódó lejtőtörmelék a felfelé nyíló üregekbe hatol be. A bárnai Kiskő hólyagbarlangjának függőleges nyílása alatt lejtőtörmelék-kúp halmozódott fel a főteremben. Ez a törmelék-kúp földdel kevert szögletes bazalttörmelékből áll, s a záporbemosás is résztvevő létrehozásában.

IRODALOM

- 1./ Bertalan Károly: Magyarország barlangkatasztere. /Kézirat/.
- 2./ Bulla Béla: A Keszthelyi helység földrajza. /Geographie des Keszthelyer Gebirges/. Földrajzi Közlemények, LVI/1-4. 1928. p. 1-32.
- 3./ Darnay /Dornyay/ Béla: A Keszthelyi hegység hidrotermális jelenségei. Földr. Értesítő, III/4., 1954. dec. p. 665-672.
- 4./ Göbel Ervin: A börzsönyi Rózsabánya andezitürege. Karszt- és Barlangkutató Tájékoztató, 1956. márc.-jún. p. 24.
- 5./ Györffy Dezső: Geomorfológiai tanulmányok a Káli-medencében. Geomorphologische Untersuchungen im Kálerbassin. Földrajzi Ért. VI/3., 1957. p. 265-302 /2., 3. á.!
- 6./ Hoffer András: Diatrémák és explóziós tufatölcsérek a Tihanyi félszigeten.

Diatremen und Explosions-Tufftrichter auf der Halbinsel von Tihany. Földrajzi Közlöny, LXXIII, 1943; p. 151-158, 232-241.

7./ Hoffer András: A Tihanyi félsziget vulkáni képződményei. Die vulkanischen Bildungen der Halbinsel Tihany. Földt. Közl. LXXIII, 1943; p. 375-429, 551-564. /6, 8 k.!

8./ Jaskó Sándor: A Pápai Bakony földtani leírása. Bölcsészdoktori értekezés. Bp., 1935; p. 6.

9./ Jugovics Lajos: Salgótartján és Bárna környékén előforduló bazaltok és bazalttufák. M. kir. Földtani Int. Évi Jel., 1936-38/II; p. 957-970.

10./ Láng Gábor: A gerecsei Nagy-Somlóhegy barlangjai.

- 15 -

Karszt- és Barlangkut. Táj. 1957. jan-jún.; p.45-48.

11./ Leél-Össy Sándor: A barlangok osztályozása. Földrajzi Értesítő, 1952.

12./ Margittay Richárd: A Balaton vidékének barlangjai. Barlangvilág, XII/3-4, 1942. dec. p. 76-80, /2.kép/

13./ Ozoray György: A Börzsöny-hegység vízföldtani viszonyai. /1956-57./ M. Á. Földtani Int. Adattára, kézirat: p.17.

14./ Ozoray György: Két mátrai sziklaüreg. Karszt- és Barlangkut. Táj. 1957. jan.-jún.; p.44-45.

15./ Ozoray György: Nógrádi bazalttüregek. Karszt- és Barlangkut. Táj. 1957. júl.-dec.; p.37-40.

16./ Pávai-Vajna Ferenc: Néhány újabb barlang ismertetése /22. Pokol lyuk/. Földt. Közl. XLI., 1911.; p. 787.

17./ Pávai-Vajna Ferenc: A forró oldatok és gőzök-gázok szerepe a barlangképződésnél. Hidrológiai Közl., X., 1930; p.115-122. /p.121, 6-9 k.!

18./ Schmidt Eligius Róbert: Geomechanika. Akadémiai Kiadó, Bp., 1957.

19./ Székely András: Az ágasvári Csörgőlyuk-barlang. Földrajzi Értesítő, II/1, 1953; p.114-124.

Az irodalomjegyzék csak a jelen tanulmány megírásánál közvetlenül felhasznált munkákat tartalmazza. Teljeségre nem törekszik. Bővebb irodalom a felsorolt munkák irodalomjegyzékeiben, Bertalan Károly: Magyarország barlangkatasztere c. művében és a magyar barlangtani bibliográfiákban található.

A kézirat lezárása óta megjelent Bertalan Károly: „Magyarország nem karsztos eredetű barlangjai” c. munkája /Karszt- és Barlangkut. Táj.1958. p.13-21./, az 1.sz. alatt említett kataszteri mű kivonata, mely a tárgyra vonatkozó legfontosabb kataszteri és bibliográfiai adatokat tartalmazza.

A VASS IMRE-BARLANG ÚJABBAN FELFEDEZETT RÉSZEI

Írta: Gábor Nándor

1958 nyarán a Vass Imre-barlangkutatói különösen mostoha körülmények között láttak munkához. A Lagunás-szifonban több méteres víz állt, s bár elég gyorsan apadt, teljes levonulását és ezzel a kutatóaknában való munka megkezdését legfeljebb augusztus végére várhattuk. Ez az idegölő várakozás három teljes hetet rabolt el a kutatásra rendelkezésre álló időből. Megfelelő szivattyú hiányában vödörzéssel próbáltuk gyorsabb levonulásra bírni a vizet. A keserves munkával kimert mintegy 2 m³ víznek a barlang egy távolabbi, mélyebben fekvő pontjába szállítása azonban legfeljebb 2 nappal siettette a szifon járhatóvá válását. A Cyklopsok-csarnokának ideiglenes hozzáférhetetlensége miatt nem sok munka akadt a barlangban, a felmérési munkákat leszámítva. A „szifonon inneni” részeket a csoport legtöbb tagja már jobban ismerte annál, hogy valami újdonsággal szolgálhatott volna.

Vagy talán mégsem?

Mint ismeretes, a barlangnak több, egymással összefüggő szintje van. Ezek a szintek a barlangi patak helyenként gyorsabb, helyenként lassúbb bevágódása miatt erősen tagoltak. Sok helyen a szintek ma már teljesen összefüggenek, a főág itt igen magas, mint például a Háromszög-folyosóban. Ezek a felső emeletek cseppkövekben általában meglehetősen szegények, csak a szálkó változatos formáin pihenhet meg a tekintet. Néhány elszánt és unatkozó kutató ezeket a Főág feletti, kevésbé ismert barlangrészeket kezdte egymás után megmászni, részben sportból, részben attól a titkos vágytól hajtva, hogy új részeket, esetleg hosszabb emeleti folyosót fedezzen fel.

Kutatóhármassunk első próbálkozásának színhelye az a kis oldalfülke volt, amely a Háromszög-folyosónak a Narancszuhatag felé eső végén található. Fejérdy István, kutatóhármassunk egyik tagja itt korábban egy ferdén felfelé haladó, igen szűk lyukat fedezett fel. A lyuknak mindjárt az elején jókora, cseppkölefolysba ágyazott kődarab zárta el az utat. Félórai kemény munka után sikerült kipiszkálni. Pecze Zoltán némi fohászokodások kíséretében sikeresen átréselt magát a keletkezett szűk nyíláson. Fejérdy követte. Sajnos az eredmény eléggé lesújtó volt: a kb. 6 méter hosszú járat végét omladék zárta el. „Letörve” húztam ki őket az időközben Nyúzólyuknak elnevezett üregből.

Hozzáfogtunk hát a Narancs-zuhatag megvizsgálásához. Felmásztunk, míg lehetett s lámpáink gyenge fénye mellett próbáltuk megbecsülni magasságát,

eredetét. A fejünk feletti kötömbön nemsokára észre is vettünk egy sötét nyílást. Mintha valami folyó lenne! Fejérdy azonnal felállt a vállamra és elég labilis

---

- 17 -

helyzetben próbálta elérni a párkány kiugró élet. A mintegy 4 méteres magasság miatt ez nem sikerült. Más helyen felkapaszkodni nem lehetett.

Az újabb kudarc miatti, eléggé elkeseredett hangulatban aztán végre ránkmosolygott a szerencse. Fejérdy a Háromszög feletti, kb. másfél méter magas kőpárkányra ült fel pihenni. Egyszerre csak észrevett egy ferde helyzetű, vékony, több helyen átlukadt kőlapot. Közelebbről megnézve, látta, hogy az egy üreg bejáratát takarja. Jobb szerszám nem lévén, lámpájával törte át a lemezt; hamarosan kitűnt, hogy az üreg egy igen szűk és hosszú járatban folytatódik. Gondolkodás nélkül belebújt és sűrű nyögések közepette rövidesen átért a tulsó oldalára. Utána Pecze, majd én következtem.

A hasadék hossza közel hat méter; annyira szűk, hogy csak oldalra fordulva, kinyújtott karral és lábbal lehetett végigkúszni rajta. Még így is sokszor ki kellett fújni minden levegőt egy-egy különösen szűk részénél. A hasadék, amelyet később "Cáparács"-nak nevezünk el, egy nagyobb mélység felett végződött. Annyi hely mégis volt, hogy végre felegyenesedhettünk kényelmetlen helyzetünkből. Közvetlenül felettünk, 1 méter magasságban találtuk meg a folytatást. Továbbmentünk és rövid kapaszkodás után tágasabb, lejtős folyosóra bukkantunk. Egyre fokozódó lelkesedéssel most már ezen haladtunk felfelé.

Néhány méteres mászás után jókora terembe jutottunk. Jobboldalt hatalmas cseppkőfal, balra és elöl erősen korrodált szálkő határolta. A hófehér, csillogó cseppkőfalat csodálva, fehér elefánthoz hasonló képződményt vettünk észre. Így önként adódott az elnevezés is: Elefánt-terem. Fent, a cseppkőzuhatag és a szálkő találkozási vonalában több sötét nyílás látszott. Remélhettük tehát, hogy azok valamelyikén továbbjutunk felfelé. El is indultam, de társaim lebeszéltek róla, mondván, hogy a sáros gumicsizma tönkreteszi a fehér cseppköveket. A magas cseppkőfal megmászását egy későbbi időpontra kellett halasztani.

Megindultunk visszafelé azon a folyosón, amelyen ide jöttünk, hogy annak másik végét is megnézzük. A járat padozatát kemény agyag borította, helyenként jókora omladékkövek álltak ki belőle. Ugyancsak vigyáznunk kellett, hogy bele ne lépjünk a sok tátongó nyílás egyikébe, amelyekről a legurított kövek a Narancs-zuhatagon nagyokat koppanva a főágba hullottak. Ezt a járatot Ürgefolyosónak neveztük el. Falai közel párhuzamosan futottak

felfelé, de ferdén, mintegy 75 fokos hajlással. A főág szintje fölötti átlagos magasságát 14 méterre becsültük. Az Elefánt-teremmel szemközti vége a Narancs-zuhatag fölé ér, igen nagy magasságban. A Zuhatag színe itt hófehér, az omladékos falakat jéghez hasonló sztalagmitok és hosszú cernacseppkövek díszítik. A leguruló kövek itt is hosszsan kopogtak a zuhatagon, végső zuhanásuk zaját a főág agyagja nyelte el. Továbbvezető utat nem találtunk, csak egy 80 cm széles hasadék nyílt előre.

- 18 -

Ennek azonban belátható távolságon belül nem volt fenéke. Mivel az Ūrgefolyosón több magas kürtőt figyeltünk meg, úgy határoztunk, hogy más alkalommal megfelelő kötéllel felszerelve keressük a folytatást.

Másnap újra felmáztunk a Narancs-zuhatag fölé, egy 25 méteres Szi-zál kötéllel felszerelve. Újra megállapítottuk, hogy továbbjutást csak a zuhatag fölötti átvezető feneketlen hasadékbán remélhetünk. Alaposabb szemrevételezés után azonban el kellett ismernünk azt, hogy az átjutás esélye csaknem nulla. Nem lehetett ugyanis egyetlen valamirevaló kéz- vagy lábtámaszt sem észrevenni és az oldalfalak lefelé erősen széttartanak. Fejérdy mégis nekilódult az izgalmasnak ígérkező útnak; derekára kötötte ugyanis a kötelet, melynek másik végét Czájlik, Pecze és én fogtuk, de ez a „biztosítás” teljesen illuzórikus volt. Társunk vízszintes irányban indult el, s egy esetleges balesetnél hatalmas ingaként csapódott volna a zuhatag falához.

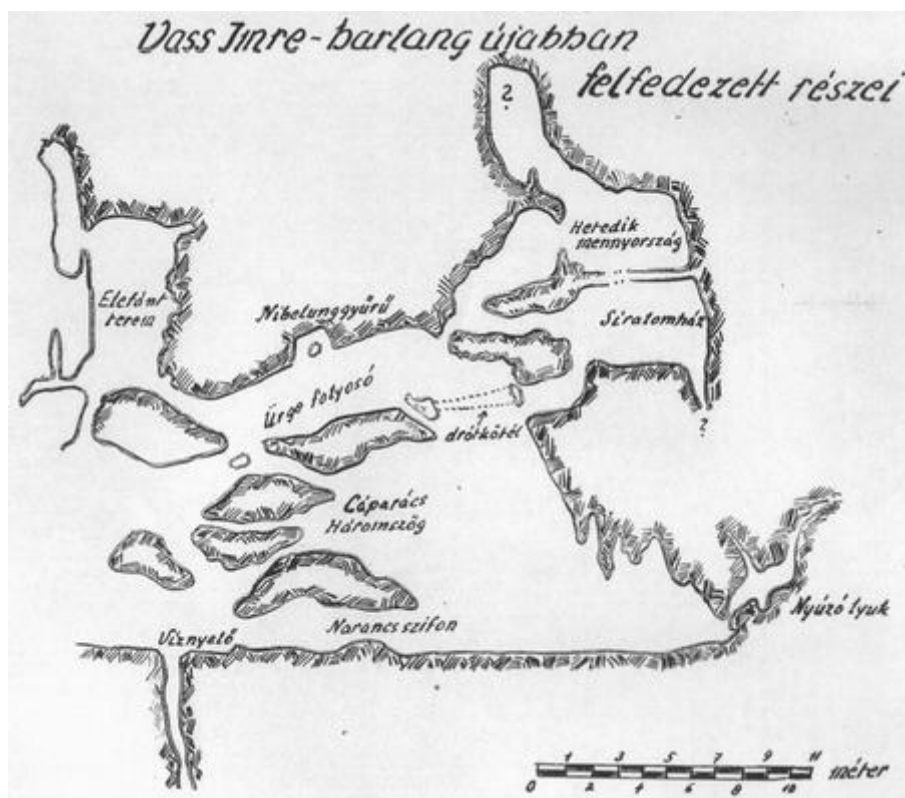
Fejérdy izmai és idegei teljes megfeszítésével küzdte magát előre centiméterről centiméterre. Nem tudom, ő vagy mi izgult-e jobban. Óráknak tűnő tíz perc múlva ért el egy cseppkőcsoportot, ahol végre szilárdan megkapaszkodhatott. Nemsokára átkiáltott hozzánk, hogy nagyobb üregbe ért és továbbmegy. A kötelet leoldotta, mert csak akadályozta volna a szabad mozgásban. Néhány pillanat múlva zuhanás zaját hallottuk. Dermedt csendben figyeltünk. Nagy megkönnyebbüléssel hallottuk meg nemsokára társunk hangját. Az előbb felfedezett nagy terem oldalában felfelé vezető utat talált, felmáztott rajta.

Tágas, gyönyörű cseppkövekkel borított terembe jutott, amelyből további, felfelé haladó kürtő indult ki. Felfelé nézelődés közben azonban beszakadt a terem padozata és ő 4 méter magasságból visszazuhant abba a terembe, ahonnan elindult. Mint később kiderült, a két termet csak egy 10 cm vastagságú, vékony cseppkőkéreggel bevont agyaglemez választotta el egymástól. A baleset szerencsésnek bizonyult, mert kisebb zúzódásoktól eltekintve, nagyobb sérüléseket nem szenvedett. Még a zuhanás közben görcsösen szorongatott

lámpája sem aludt el. – Ha nincs ilyen szerencséje, nem tudom, hogyan tudunk volna rajta segíteni! –

Pecze kérésére visszatért az elhagyott kötélvéghez, kikötötte egy nagy kőhöz. Ezen, mint valami függőhídon, Pecze áttornászta magát a rendkívül kínos 5 méteren. Viszonylag rövid idő alatt baj nélkül átért és most már ketten másztak fel ismét az előbbi szerencsétlenség színhelyére. Ezúttal már óvatosan elkerülték a leszakadásra gyanús helyeket. A hatalmas cseppkövekkel bővelkedő termet Hetedik Mennysországnak nevezték el. Egyik pontján egy kürtő magasbavezető falait pillantották meg. A magassága 6 méter lehetett, agyagos falai azonban vakon végződtek. Megmászásának nem lett volna értelme.

- 19 -

- 20 -

Visszatértek tehát az alsó terembe, amelyet Fejérdy némi iróniával Siralomháznak nevezett el és azt kutatták át. Folytatást ott sem találtak. Feltűnt azonban, hogy míg az Ürge-folyosó és a Kötél-átjáró iránya megegyezik a Narancs-zuhatag alatti főág irányával, a Siralomház és a Hetedik mennyszög a

Háromszög-folyosó irányát követi, csak éppen 30 méterrel magasabban. Valószínű, hogy ezek a termek két, egymásra csaknem merőleges litoklázis találkozási pontján jöttek létre. Ezt a felvetést igazolja az is, hogy a szálkő itt erősen repedezett, sok helyen breccsaszerű. A vastag agyagréteg későbbi időkben leomlott kövekre telepedett, erre rakódott rá a helyenként igen vastag cseppkőkéreg. Fejérdy és Pecze találtak egy olyan lefelé haladó hasadékat, amely a Nyúzólyuk irányába tart, azonban az omladék és az agyag már kisebb mélységben majdnem teljesen elzárja.

A kutatást ezzel a Narancs-zuhatag fölé eső részeken egyelőre befejeztük. A kötelet kifeszítettük s a végek megfelelő rögzítése után a kutatók most már szinte kényelmesen tértek vissza az Ürge folyosó helyenként hiányos, de legalább stabilnak mondható padozatára. A kötelet ideiglenesen bennhagytuk, hátha kedvet kap valaki a Siralomház meglátogatásához. Egyébként két hét múlva mégis ki kellett szerelni, mert féltő volt, hogy a nedves levegőn tönkremegy. Fejérdy I. és Sárvári I. ekkor alumíniumsodronyt feszítettek ki helyette.

Harmadik nagyobb szabású expedíciónk az Elefánt-terem magas cseppkőfalának megmászását tűzte ki céljául. Két nappal a Siralomház-i túra után került erre sor. Ezúttal már egy népesebb csoport /Fejérdy I., Czajlik I., Gádoros M., Gábor N., Pecze Z. és Sándy P./ kínlódta át magát a Cáparács keserves 5 méterén. A korábbi tapasztalatokból okulva, kötelet, bontószerszámokat és villanylámpát is vittünk magunkkal.

Ezúttal én voltam a soros „első mászó”. Sáros gumicsizmám nem tett valami jót a fehér cseppköveknek, megpróbáltuk legalább az Elefántot megóvni a további beszennyeződéstől. Papírt terítettünk rá. Zsebembe tettem vagy 10 méter erős zsinórt és rövid terepszemle után úgy találtam, hogy a fal jobb oldalán juthatok fel a legkönnyebben. Hamarosan kiderült azonban, hogy a remélnél jóval kevesebb az alkalmas kéz és lábhely. Lámpámat kénytelen voltam kb. 4 méter magasságban egy kis cseppkőbevonatos üregben hagyni. Lent várakozó társaim lámpáinak csekély fénye mellett, inkább sötétben tapogatózva haladtam egyre feljebb.

Közben Gádoros M. is elindult felfelé. Ő a terem másik oldalán próbált szerencsét. Vállát a szálkőnek feszítve gyorsan haladt felfelé és nemsokára egy magasságba ért velem. Villanylámpáját zsinórra kötve átlendítette hozzám; fénye mellett most már gyorsan kapaszkodtam addig a pontig, ahol még alulról megfigyelve a folytatást elképzeltem. Viszonylag kényelmesen elhelyezkedtem s végigvilágítottam a cseppkőfüggönyt, nem találok-e valahol nyílást rajta. Itt a cseppkövek színe, ellentétben a hófehér Elefánttal, sárgás rózsaszín. Számptalan kristálylapocskájuk millió tükörként verte vissza az erősfényű lámpa sugarait.

Rövid vizsgálódás után felfedeztem a cseppkőoszlopocskák között egy sötét rést. Bevilágítottam: körülbelül 3 méternyire előttem sima fal látszott. Lefelé és felfelé nem láthattam a határait. Egy törött cseppkődarabkát bedobtam a sűrűn egymás mellett függő és álló oszlopocskák közé. Vártam a koppanást, de helyette gyenge csobbanás hallatszott.

Nem akartam hinni a fülemnek s újabb, nagyobb darabot dobtam be. Most még lenn várakozó társaim is meghallották a vízbe hulló kő jellegzetes zaját. Most már bizonyos volt, hogy víz van előttem kis, talán 2 méteres mélységben. Ezen valamennyien igen csodálkoztunk, hiszen a Főág szintje felett 18 méterrel mindent vártunk, csak éppen azt nem. Most már mindenkit elfogott a felfedezési láz. Gádoros segítségével gyorsan felhúztam egy kőműveskalapácsot és kissé fájó szívvel, de érthető izgalommal fogtam hozzá az elzáró cseppkőfüggöny különösen útbanlevő darabjainak a leválasztásához. Minden letört cseppkődarab rövid zuhanás után hangos csobbanással hullott a vízbe.

Rövidesen sikerült annyira kitágítani a szabad nyílást, hogy a vállam is belefért. Bebújtam rajta és végre megpillantottam a titokzatos vizet. 30-40 cm mély, 2 méter átmérőjű kis cseppkőmedencében állt. Kristálytisza vizében ott feküdtek az imént letört kövek. Nézelődés közben elvesztettem az egyensúlyomat s belesúsztam fejfelé, mert a szűk nyílásban nem tudtam se megfordulni, se megkapaszkodni. Közben Gádoros a mennyezet cseppkőfüggönye mentén átmászott a nyíláson s most már ketten ácsorogtunk a tó vizében.

Jobbra felfelé egy kb. 7 méter magas, nagyon meredek, agyagosfalú kürtő nyílott. 2 méteres magasságban nagyobb, vízszintes üreg látszott. Gádoros felmászott oda, de az rövid járható szakasz után keskeny repedésben folytatódott. Iránya megegyezik az Elefánt-terem és az egész folyosórendszer irányával. Lent maradt társaink közben türelmetlenkedni kezdtek, felhúztuk hát a perlon kötelet és megkötöttük egy erős cseppkőhöz. Nemsokára megjelent Pecze és Fejérdy is. Néhány percig azon tanakodtunk, érdemes-e felmászni a folytatással nem biztató kürtőbe. Megpróbáltam, de félútnál valamivel magasabbról félig csúszva, félig zuhanva egy pillanat alatt ismét társaim között találtam magam. Gádoros valamivel magasabbra jutott, de az ő útjának is elegáns bukórepülés lett a vége.

A kis tó az Elefánt-tó nevet kapta. Úgy keletkezhetett, hogy az agyagbevonatos kürtő fenekén összegyűlő szivárgó vízből kiváló mészes fokozatosan egyre vastagabb cseppkőkéreg, vízzáró bevonatot képezett ki az agyagon.

Már nagyon kezdtünk fájni nedves ruháinkban, mire rászántuk magunkat a visszatérésre. Rövid Dühlfér-ereszkedéssel ismét eljutottunk az Elefánt-terem aljára, ahol Czájlik I. és Sándy P. bámulatra méltó türelemmel várt ránk.

- 22 -

Pecze és Sándy még hozzáfogtak egy, a terem padozatából kis eséssel lefelé haladó nagyon szűk járatrész kitágításához. Órákig tartó kemény munkával sikerült annyira kitágítani, hogy Pecze a derekára kötött biztosító kötéllal bele tudott hasalni. Rövid lefelé csúszás után minden soványsága ellenére beszorult, lábánál fogva kellett onnan kihúzni. Sándy is hasonlóan járt. Annyit mégis sikerült kideríteniük, hogy egy szűk, magas kürtő halad felfelé, az Elefánt-tó irányában. Néhány szép cseppkővet láttak benne. Valószínű, hogy a kis tó ennek a kürtőnek az eltömődéséből keletkezett.

Az Elefánt-terem padozata, mint az egész felső emeleten mindenhol, nagyon hiányos. Főként a közelfekvő két fal közé beszorult kövekből áll. Pecze Z. véletlenül leejtett bányászsapkáját 14 méterrel mélyebben, a Főágban találták meg. A terem padozatának számos nyílásán le lehetett látni egy meredek, addig még ismeretlen cseppkőlefolyásra, amelyet sötétbarna színe miatt Káv-zuhatagnak nevezünk el.

A feltárt részek hossza mindössze 60 méter, de ezzel együtt a Vass Imre-barlang ma ismert részeinek hosszúsága meghaladja az 1 kilométert, felső járatainak magassága pedig a 30 métert. Az újonnan felfedezett emeletnek rövid megbeszélés után a Walhalla nevet adtuk. Folyosóinak közel 75 fokos hajlású falai, ugyanilyen hajlású síkban elhelyezkedő emeletei arra engednek következtetni, hogy a patak egy régi vetődés mentén összetöredezett kőzettömegben vájta egyre mélyebbre medrét. Sok vízmosta éles, vékony kő is található a falak közé szorulva. A Kötél-átjáró két, csaknem késpenge vékonyságú függőleges kölemez között indul. Ugyanez a jellegzetes oldalfalhajlás tűnt elő a Narancs-zuhatagnál később kibontott víznyelőnek a folyosó felé eső felületén is.

Újabb, eddig még ismeretlen emeletek felfedezésére van remény a Norma-teremben. A terem magas kürtőinek bemászására talán a következő kutatási idényben kerül majd sor.

- 23 -

KÖTÉL, KÖTÉLHÁGCSÓ

/II. rész/

Írta: Csók Rémó

A kötéL ismertetése felhasználhatóság szempontjából.

A kötéL felhasználhatóságának elemzése két részre tagolható:

- 1./ A kötéL csomózása,
- 2./ A kötéL rendeltetése.

1./ A kötéL csomózása

Magától értetődik, hogy a kötéLhasználat magával hozza a csomózás szükségszerűségét. Csomó és csomó között viszont nagy a különbség. Nem minden alkalomra használjuk ugyanazt a csomót. Mászt alkalmazunk, ha a kötelet a derekunkhoz biztosítjuk; mászt, ha két kötéLvéget összekötünk; megint mászt, ha annak a végét gerendához erősítjük stb. Az sem közömbös, hogy milyen a csomó. A jó csomó olyan, hogy bármennyire is húzzuk a kötelet, akár egy oldalról, akár kettőről, az nem enged utána: a húzásnak sikeresen ellenáll. Viszont egy másik tulajdonsággal kell rendelkeznie: azzal, hogy használat után könnyen fel lehet bontani. A rossz csomó ennek az ellentéte: gyenge, megterhelésnél enged és a szükségesnél tovább tart a kibontása.

De az is hátránya a csomónak, ha túl könnyen bomlik. Előfordul, hogy huzamosabb ideig tartó feszülésmentes állapotban meglazul s ha akkor hirtelen feszülés áll be, úgy teljesen kioldódik éppen olyankor, amikor a leginkább lenne szükség arra, hogy tartson. Szerencsére ennek is van orvossága, amint meglátjuk a későbbiek folyamán.

A csomózást már odahaza kell elsajátítanunk, szorgalmas gyakorlás után s a terepen behunyt szemmel is meg kell tudnunk kötni a kötelet, a már begyakorolt fogások alapján.

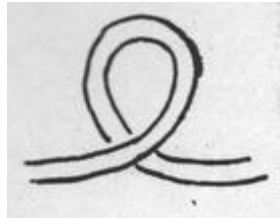
Mindenekelőtt megkülönböztetünk csomót, hurkot és kötést. Ha két kötéLvéget kötünk össze, akkor csomót használunk. Ugyanazon kötéL két végének a felhasználásával hurkot csinálhatunk, méghozzá két fajtát: vagy állóhurkot, mely a húzásnak ellenáll; vagy csúszóhurkot, ami összebbsúsúzhat. A csomó és a hurok együttes alkalmazása: a kötés.

Az alábbiakban néhány fontosabb csomót, hurkot, illetve kötést vizsgálunk meg.

Alaphurok.

Minden csomónak, huroknak és kötésnek ez az alapja. Ez annyira magától értetődik, hogy rendszerint nem is szokták megemlíteni.

Egyszerű csomó.

Szigorúan véve nem csomó, hanem hurok.

Szintén kiindulópontnak használják. Rése a hegymászó-, halász-, stb. csomónak. Ezt a csomót alkalmazzuk a kötélvég eldolgozás a./ pontjánál.

Egyszerű kettős csomó.

Szokták laposcsomónak is nevezni.

Két kötélvég, zsinegvég összekötésére szolgál. Csomagolásnál is ezt használják. Kiváló tulajdonsága, hogy minél erősebb húzásnak van kitéve, annál jobban összeszorul.

Ez az, amit a mindennapi életben csak "csomó"-nak nevezünk. A legtöbb ember nem is tud mást, csak ilyet, de ezt is rosszul. Ha figyelmesen megnézzük, láthatjuk a kettős csomó és az ehhez hasonló, de rosszul tartó u.n. "kofacsomó" közötti különbséget. A kettős csomónál a be- és kifutó szárok mindig párhuzamosak. Könnyen bontható.

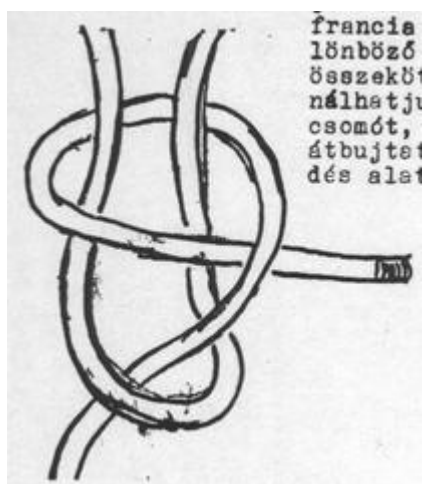
- 25 -

Kofa csomó.

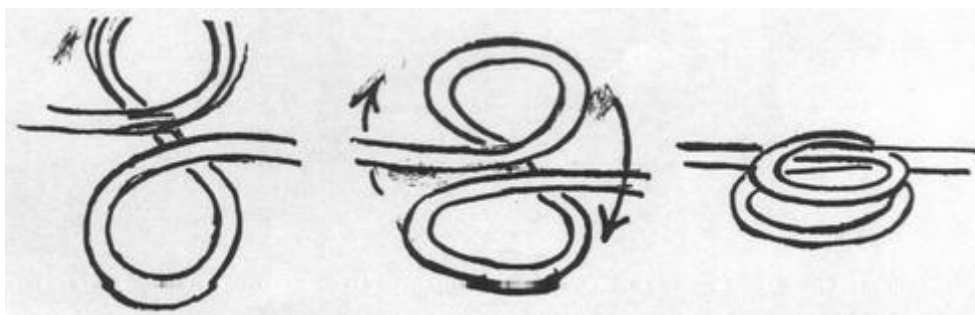
Rossz! A kofacsomó erősebb húzásra kibomlik, nem tart. Mint fent láttuk, a kettős csomó be- és kifutó szárai párhuzamosak, a kofacsomónál pedig keresztezik egymást. Használata mellőzendő.

Ívelt kettős csomó.

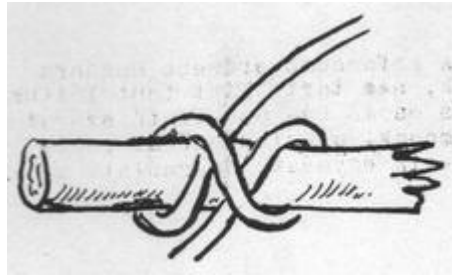

Szövőcsomónak is szokás nevezni. Még az egyszerű kettős csomónál is jobban tart. Vele kötünk állóhurkot, francia mentőcsomót. Alkalmas két különböző körátmérőjű kötél, zsinag összekötésére. Leggyorsabban úgy csinálhatjuk, hogy megkötjük az egyszerű csomót, majd a kezünkben levő végét átbújtatjuk az ellenkező kereszteződés alatt.

Szorító nyolcas.

A szorító nyolcas alkalmazási területe: kötélnak rúdhoz való erősítése, különösen drótkötélnak kiváltképpen kötélnél, sátor csúcsát tartó kötélnél stb. Szerepel a feszítő-, mentőcsomónál és a csúszóhuroknál. Táborkerítés készítésénél, botösszekötésnél és még más alkalmazási területen nélkülözhetetlen.

Csak abban az esetben tart, ha a kötélen állandó feszülés alatt áll! Ellenkező esetben kibomlik. Jó tulajdonsága, hogy minél jobban húzzuk, annál erősebben szorít.

A szorító nyolcas kötési módja: a kötél két alaphurkot hajtunk egymás mellett. A kötélvégek a belső oldalon ellenkező irányban jönnek ki. Mikor így megkaptuk a nyolcas alakot, a két hurok tetejét egymásra hajtjuk úgy, hogy a kijövő kötélvégek továbbra is belül maradjanak. Gyakorlott egyén számára szinte egy mozdulat az egész. Táborkordon készítésénél fa derekára is köthetünk szorító nyolcast.

Erősített szorító nyolcas.

A szorító nyolcas erősített változata.

Halászcsomó.

Két kötélen, vagy zsinegvég összeerősítésére szolgál. Készítése igen egyszerű: a két ellentétes irányú kötélvéget egymás mellé helyezzük, majd mindkét végét az

ellentétes szárhoz egyszerű csomóval erősítjük. Ezután megfeszítjük az így összeerősített köteleket, hogy a két csomó egymás mellé csússzon, ütközzön.

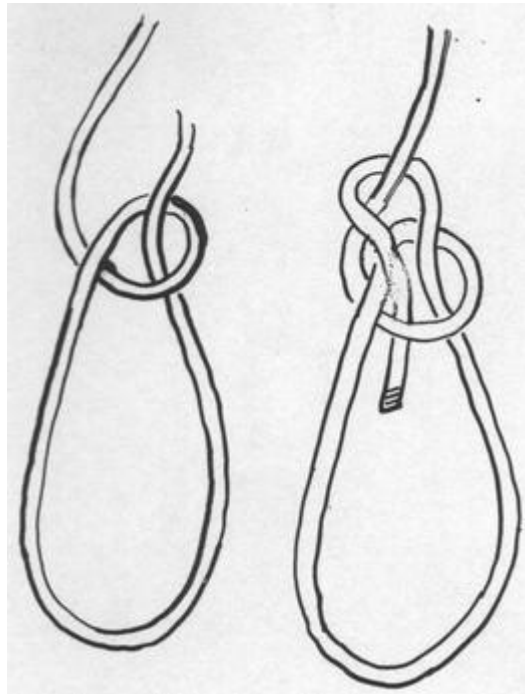
A halászcsozó komoly húzásnak ellenáll, mégis gyorsan kibogozható.

- 27 -

Különböző átmérőjű kötelek összekötésére alkalmasabb az ívelt kettős csomónál.

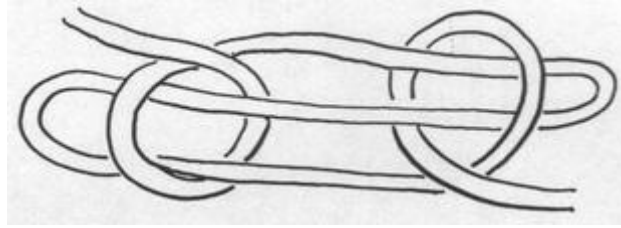
Állóhurok.

Búvárkötésnek is nevezik. Mint a neve is mondja, a hurok áll, soha nem húzódik össze, nem csúszik el és erős megfeszülés után is könnyen felbontható, mihamint a feszülés enged. Kötélkettősökben alkalmazzák, továbbá minden olyan helyen, ahol állóhurokra van szükség.

Megkötése az ívelt kettős csomóhoz hasonló.

Kötélrövidítő csomó.

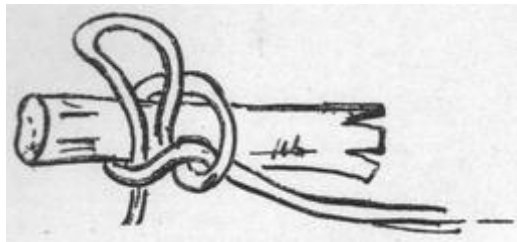
Gyakran előfordul, mind táborban, mind más helyen, hogy megenged a kötél. Lebontani felesleges és hosszadalmas munka lenne. Ezzel a kötéssel segíthetünk a bajon. Szükségszerinti számú hajlást fogunk a kötélben és a hajlások összefogott végét ábra szerint a kötél két szabad részén készült hurokba bújtatjuk.

A rövidítés akárhányszoros lehet.

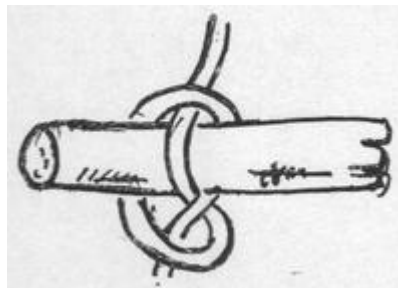
- 28 -

Hajócsomó.

A kötél fához, gerendához való megerősítésére szolgál, állandó feszülés alatt. Előnye, hogy egy rántásra kibomlik.

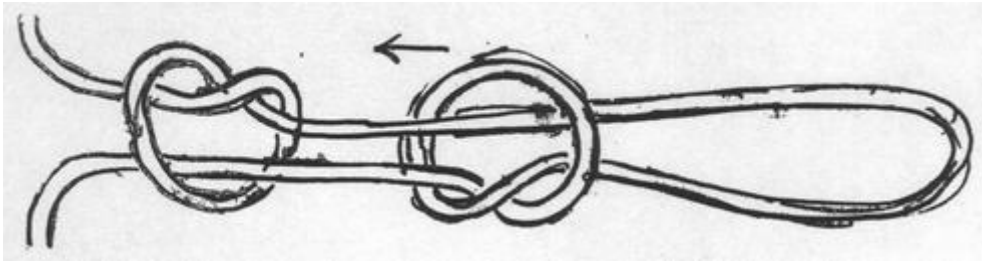
Gályacsomó.

Alkalmas hevenyészett kötélhágcsó készítésére, de csak feszült állapotban tartható.

A dugólekötő csomó alapja.

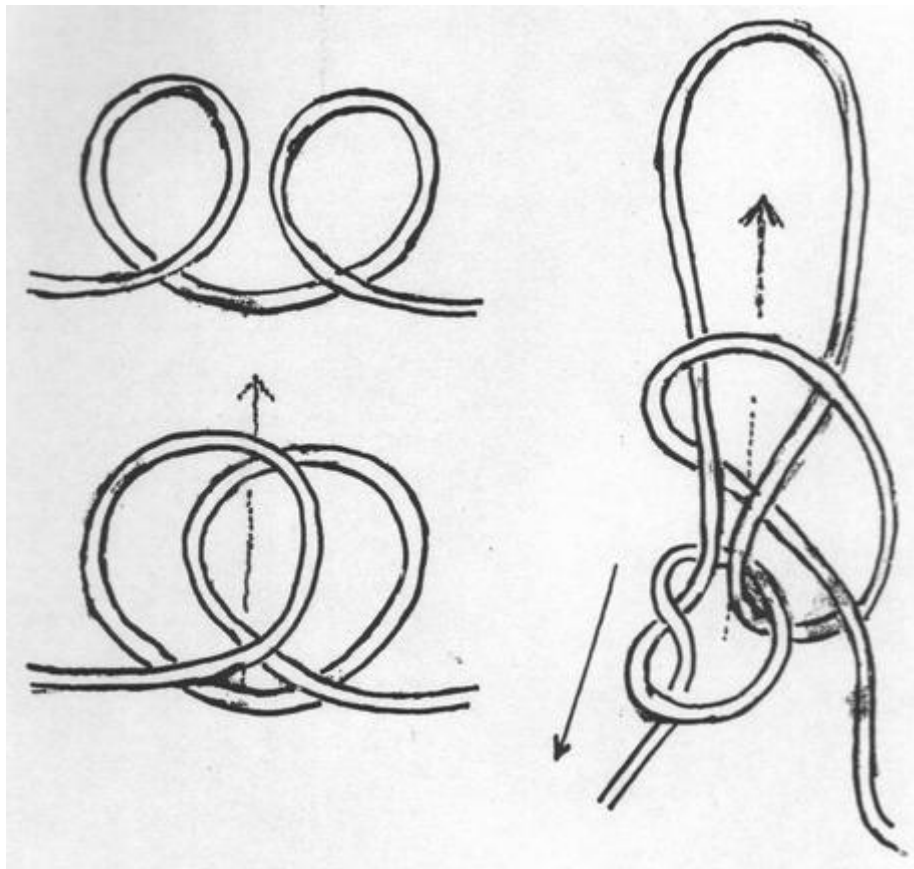
Hegymászócsomó.

- 29 -

Hegymászó csomó készítése.

Szokás még kettős hurokcsomónak és Middleman-kötésnek is nevezni.

Hegymászásnál, sziklamászásnál, amikor a kutatók kötéllal biztosítják egymást, ez a hurok a középső emberen van. Érdekessége, hogy a kötélvégek felhasználása nélkül köthető, a kötél bármelyik pontján.

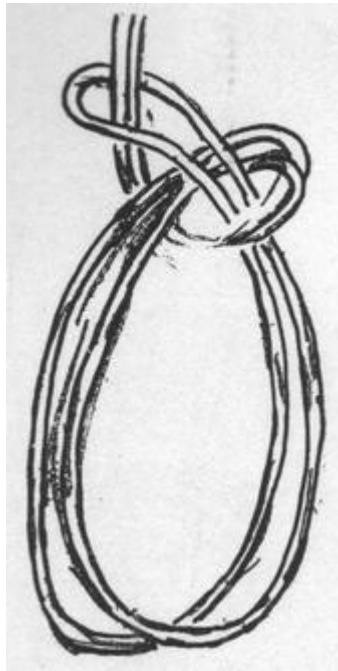
Kötélvég lehurkolására is alkalmas.

Lényege ugyanaz, mint a halászcsomóé.

- 30 -

Angol mentőcsomó.

A mentőcsomók közül a legkönnyebben köthető.

A duplán vett kötél annyiban hátrányos, hogy hosszabb kötelet igényel.

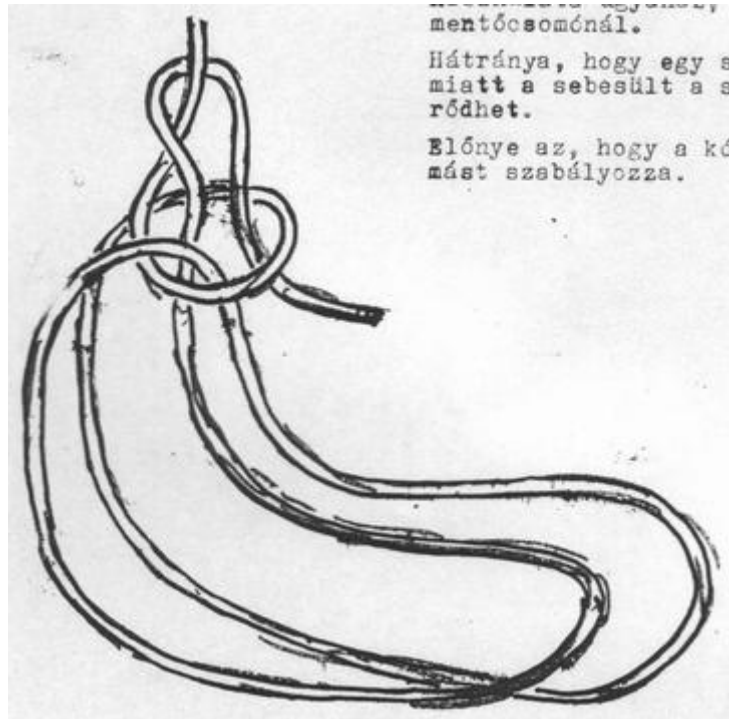
Ájult embert szakadékból mentőcsomóval húzunk fel, vagy eresztünk le. A mentőcsomó egyik hurkába az eszméletlen egyén térdét helyezzük, a másikba hónalját. Lába és karjai lelógnak és biztosítják a szilárd tartást.

Mint minden csomót, ezt is használat előtt kipróbáljuk.

A duplán vett kötél egyik szárával a sebesültet húzzuk fel, vagy eresztjük le. A másik szárral az eszméletlent alulról, vagy más alkalmas helyről a sziklától elhúzzuk, nehogy újabb sérüléseket kapjon.

Francia mentőcsomó.

Használata ugyanaz, mint az angol mentőcsomónál.

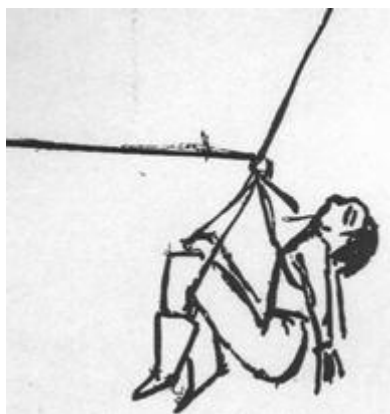
Hátránya, hogy egy szál kötele miatt a sebesült a sziklához verődhet.

Előnye az, hogy a két hurok egymást szabályozza.

- 31 -

Mentés mentőcsomóval.

Sváb hurok.

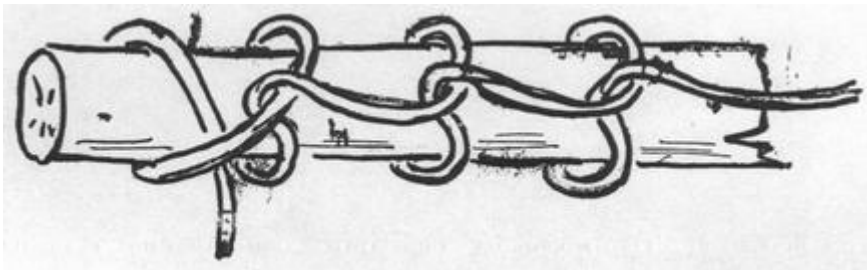
Duplán vett kötélből készül.

Kötél karikához való felerősítésére szolgál.

Használat után a kötélt lentről is visszanyerhető az egyik kötélvég behúzásával.

Sátorfeszítő hurok.

Kötél megfeszítésére és a megfeszített vég rögzítésére szolgál.

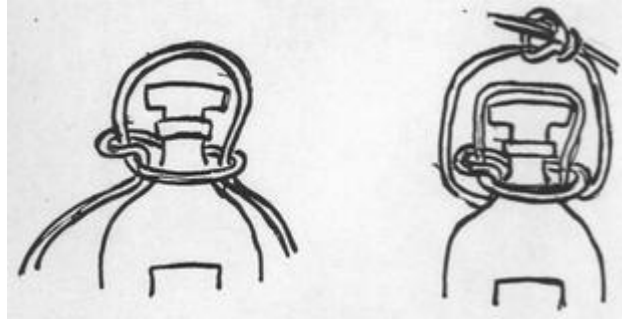
- 32 -

Rögzíti a kötelet, ha a húzás a csomóval kötött tárggyal párhuzamos. Jól tart még akkor is, ha ez a tárgy sima, vagy síkos.

Ezen a módon kötelet kifeszített sodronykötélhez, zászlórúdhoz stb. biztonságosan köthetünk.

Cövekhez a sátor kötelét ezzel a csomóval erősítjük, majd szorító nyolccsal fejezzük be.

Dugólekötő csomó.

Barlangkutató kutatása során gyakran vesz mintát vízből stb. Az üveg dugóját e lekötő csomóval biztosítjuk.

A gályacsomó két szabad szárát a dugó tetején erősen meghúzva egyszerű kettős csomóval rögzítjük. Ilyen célra legalkalmasabb a vászonszalag.

x X x

Cikksorozatunkat a következő számban a kötéltel rendelésének és kiegészítő tartozékainak ismertetésével folytatjuk. /Szerk./

- 33 -

Külföldi hírek és lapszemle

A világ legmélyebb barlangja Jugoszláviában?

A lengyel Akadémiai Barlangkutató Egyesület hét tagja a múlt év szeptemberében egy hónapos kutatómunkára utazott Jugoszláviába. Útjuk során leereszkedtek a Triglav-csúcstól északkeletre levő, 2400 m magasban nyíló Triglavska Brezna-barlangba.

Ez a barlang igen érdekes karsztjelenség. A Triglav-fennsíkjának gleccsere egy kis mészkődombba ütközik, melynek lábánál alakult ki a Triglavska Brezna. A barlang tehát víznyelő, amely a gleccser olvadékvizeit vezeti le.

Bejárata az ötvenes évek elején nyílt meg, úgy, hogy a különlegesen meleg időjárás következtében a gleccser végén a jég részben leolvadt. Három bejárata van. Kettőt csak jég választ el egymástól, ezek teljesen jégben futva, függőleges nyílnak a gleccser végén. A harmadik nyílás a mészkődomb oldalában található, a másik kb. 10 m-rel lejjebb, vízszintesen. Kezdeti szakaszától eltekintve ez is teljesen jégben fut, s mintegy 35 m után a függőleges járatba torkollik. A kürtő kezdetben meredeken lejt, később teljesen

függőleges. Átlagos szélessége 6-7 m. A leereszkedés igen veszélyes, mivel állandóan lavinaveszély áll fenn. A kezdeti kürtő 110 m-ig tart. 110 m-nél átmenet nélkül hatalmas, 40-45 m átmérőjű kürtőbe torkollik. Idáig tart a gleccser benyomult jege, amely eddig csak szűk utat engedett.

A barlangban megnyílása óta öt expedíció járt, azonban 110 m-en túl egyik sem tudott ereszkedni. Ezek az expedíciók:

- 1955. augusztus – angol expedíció
- 1956. szeptember – jugoszláv expedíció
- 1957. szeptember – angol-jugoszláv expedíció
- 1958. szeptember – jugoszláv expedíció
- 1959. szeptember – lengyel expedíció.

- 34 -

Az 1957-es expedíció alkalmával az angol kutatók a legmélyebb elért pontról fluoreszceint öntöttek le, amely egy 1010 m-en fakadó forrás vizében jött felszínre. A szintkülönbség tehát 1390 m. A barlang szája és a forrás közt a légvonalbeli távolság nem túl nagy (pontos adat nem áll rendelkezésemre), tehát igen nagy egybefüggő mélységre lehet következtetni.

A Triglavska Brezna minden bizonnyal megdönti az eddigi mélységrekordot (Gouffre Berger 1128 m), azonban a bejárást az óriási mélység majdnem lehetetlenné teszi. A Triglavska Brezna tehát továbbra is várja a merész kutatókat, hogy titkát kiderítsék.

Kent és Gantar angol kutatók a barlang eddig bejárt szakaszának térképét is elkészítették.

Janusz Rabek
az expedíció tagja közlése alapján összeállította:
Kósa Attila

A világ tíz legmélyebb barlangja

A nemzetközi barlangkutatás állandó fejlődése, a kutatási módszerek és eszközök rohamos tökéletesítése folytán egyre sűrűbben változik a világ leghosszabb és legmélyebb feltárt barlangjainak sorrendje, amely eddig szinte évtizedekig állandó volt.

Barlangkutatóink tájékoztatása céljából ismertetjük a legújabb „mélységi csúcseredményeket” az 1959. évi állapotoknak megfelelően. Ezek szerint a világ ma ismert tíz legmélyebb barlangjának sorrendje a következő:

1. Gouffre Berger (Franciaország), 1128 méter
2. Grotta di Piaggia-Bella (Olaszország), 689 méter
3. Gouffre de la Pierre Saint-Martin (francia-spanyol határon), 689 méter
4. Réseau de la Dent de Crolles (Franciaország), 603 méter
5. Antro di Corchia (Olaszország), 553 méter
6. Gouffre Pierre (Franciaország), 540 méter
7. Anou Bousouil (Djurdjura, Algéria), 539 méter
8. Geldloch (Ausztria), 524 méter
9. Fledermaushöhle (Ausztria), 517 méter
10. Grotte-Gouffre de Chevrier (Svájc), 504 méter

Dr. Kessler Hubert

- 35 -

A világ leghosszabb barlangjai

A „Slovensky Kras” 1957-58. évi II. kötete érdekes összeállítást közöl a világ leghosszabb barlangjairól. Ezek a következők:

1. Mammut-barlang (Kentucky, USA) Hossza 160 km. Legnagyobb terme 160 m hosszú, 87 m széles és 38 m magas.
2. Yandott-barlang (Indiana, USA) Hossza 85 km.
3. Hölloch-barlangrendszer (Svájc). Európa leghosszabb barlangja, 1956-ig 61 km-t tártak fel benne. (Ma már 70 km fölött tartanak.)
4. Legújabb felfedezett barlang Louville mellett (Kentucky, USA). Hossza kb. 52 km.
5. Karlsbad-barlang (Új-Mexikó, USA). Hossza 50 km. Legnagyobb terme 1220 m hosszú, kb. 110 m széles és 91 m magas.
6. Eisriesenwelt-barlangrendszer (Ausztria) Hossza 41 km
7. Dachsteini Mammut-barlang Salzburg mellett (Ausztria). Hossza 20 km
8. Postojna-barlang (Jugoszlávia) 19,8 km hosszú

9. Domica-Baradla-barlang (Csehszlovákia-Magyarország). Hossza kb. 19 km

10. Dent de Crolles-barlang (Isére tartomány, Franciaország) Hossza kb. 17 km

11. Demänovai-barlang (Csehszlovákia) Hossza 14 km.

A fenti összeállításhoz meg kell jegyeznünk, hogy a két „örök rivális”, a Postojna és a Baradla helyezésébe valószínűleg hiba csúszott. Kessler Hubert adatai szerint ugyanis a Baradla felmért hossza 20,2 km, amihez még hozzászámítandók a legutóbb felfedezett szakaszok, valamint a Retek-ág így fel nem mért kisebb részlete is. Baradlánk tehát rangsorban megelőzi a Postojna-barlangot, sőt a dachsteini Mammut-barlangot is.

De alaposan túlzott az amerikai Mammut-barlang 160 km-es hosszúsága. Bár ez a barlang még ma sincs teljesen felmérve, de nem valószínű, hogy a 45-50 km-t meghaladja. A Yandott-barlangról más forrásból származó adataink nincsenek.

Balázs Dénes

KÜLFÖLDI LAPSZEMLE

Szlovákiában a nemzeti tanács által hozott természetvédelmi törvényben a barlangok is méltó helyet foglalnak el. A különféle karsztjelenségek és barlangok természeti emlékké nyilvánítására, illetve a törvény végrehajtására a szlovák oktatásügyi minisztérium külön tanácsadó testületet szervezett. (Sbornik Muzea Slovenského Krasu I.)

Európa legnagyobb barlangja a svájci Hölloch. 1957-ig 65 km hosszú, feltérképezett része volt ismeretes. 1957. végén és 1958. elején egy téli expedíció 177 órás munkával ezt a hosszúságot majdnem 70 km-re növelte. 1958. végén hasonló céllal újabb kutató expedíció indult a barlangba. Tagjai szintén a Schweizer Alpen Club barlangkutatói voltak. A felszerelést, köteleket, hágsókat, karbidot, stb. 68 közreműködő szállította be a barlangba, a II. táborhelyig. Az időjárás nem volt kedvező. Egész Európa felett meleg levegő uralkodott. December 27-én este 22 órakor a IV. táborhelyen, az Umbra-dómban rádióval fogták az időjárásjelentést, miszerint „2000 m magasságban 0° van és esik az eső”. Ezzel világos lett előttük, hogy – mivel a barlangnak ezen hátsó része a karsztvízszint alatt van – a Schlucht-járatban tervezett kutatásukról le kell mondaniuk, sőt egy vízbetöréssel is számolniuk kell. Ezért másnap a

SAC járat felé megkísérelték a kijutást, de már víz fogadta őket. A vízár 7-8 m magas volt. Ezzel a kiút lezárult. Takarékosági rendszabályokat hoztak. Naponta csak kétszer étkeztek és csak két lámpát égettek. Közben azonban újabb járatot is feltártak, mint a Bödmern patak völgyét. Végül 30-án a víz hátrálni kezdett. A SAC járatban már eljutottak a Dreieck-tóhoz, de ott még mindig zárva volt az út. A víz csak nagyon lassan apadt. Ezért fogságuk negyedik napján más irányban kísérleteztek. Az egyik résztvevő falikampókkal és kötelekkel leküzdött egy negyven méteres sziklafalat és egy veszélyes, omladékos kerülőjáraton át 9 és fél órai út után elérték a főtábort, majd további 5 és fél órai úttal újév napján a kijáratot. A víz borzalmas munkát végzett mindenhol. A visszahagyott felszerelést csak februárban szállították ki három csoportban. A barlangban ez alkalommal 150 órát töltöttek. Munkájuk nagy részét a kiút keresése és a kijutás emésztette fel, azonban így is, két újabb járat felfedezésével, a barlang hosszát több mint 70 km-re növelték. /Die Alpen 1959. 3./

Az Alacsony-Tátra északi oldalán, az Ohniste mészkőfennsíkján már 1720-ból ismeretes volt egy zsomboly, a Ladova-priepast. Szlovák barlangkutatók 1939-ben kísérelték meg először be-

---

- 37 -

járását. Akkor 110 m mélységig jutottak. Az utat a jég zárta le. 16 évvel később sikerült ugyan a továbbjutás útját megtalálni, de a felszerelés elégtelensége és a résztvevők kimerültsége miatt lemondtak a továbbjutásról. Végül a harmadik expedíció 125 m mélységben elérte a zsomboly fenekét. Megállapították, hogy a jég mennyisége állandóan változik. Akkor kb. 800-1000 m³ volt. A kutatók szerint a barlang, mely máskülönben egy tektonikus hasadék, statikus jégbarlangnak látszik. A zsomboly az első és második lépcső között viszonylag szűk. A Svätojanska /Szt. János/ barlangrendszerrel áll szerves összefüggésben. Közelében három másik, kisebb szakadék mellett, még egy 40 m-es zsomboly is található, a Havrania-priepast /Holló-barlang/. Az ohnistei Ladova-priepast (jégbarlang) kutatásáról és vizsgálatairól V. Benicky, A. Droppa és J. Ottuba számolt be. /Sbornik Mz. Sl. Kr. I/.

Pierre Strinati svájci biológus Afrikában három barlangot kutatott át. Kettőt a Francia Egyenlítői Afrikában, Leopoldsville közelében, a N'Dumbu- és a Pahu-barlangot, a harmadikat Belga-Kongóban, a Kila Tari-barlangot. Mindhárom barlangban denevérek mellett, nagyobb gazdag ízeltlábú faunát gyűjtött. Különösen érdekes és jellemző a barlangok magas hőmérséklete. Az első

barlang levegőjének hőmérséklete 22,5° C és páratartalma 97 % volt. A másodiké pedig 21,8° C, illetve 100 %, míg a harmadik barlang levegőjének hőmérséklete 96 %-os páratartalom mellett a legmagasabb volt, 24,2° C. /Belga Szpel. Szov. nemzetk. ért. 1958./

Szlovákiában majdnem minden karsztvidéknek megvan a maga kutatócsoportja. Így Tisovecen /Tiszolc/ is működik egy lelkes csoport, mely a Murányi-fennsíkot és Tiszolc vidékét vette munkatervébe. Vezetőjüknek, Kámen mérnöknek beszámolójából megtudjuk, hogy a Tiszolci-forrást, melynek vízhozama nagyon ingadozó /min. 6 l/sec., max 60 l/sec./ természeti emlékké nyilvánították. A michnovai Jazerna-jaskynának /Tavas-barlang/ a tava 30 m mély és egy időszakos forrással áll összeköttetésben. A murányhutai Bobacka-barlang pedig vízeséseiről lett különösen ismertté. /Sbornik Muz. Sl. Kr. I./

Jugoszláviában, a Ljubljana-Postojna vasútvonal melletti Rakektől nem messze egy új barlangot fedeztek fel. Egy 60 m-es szakadék két lépcsővel vezet egy barlangjáratba. Az eddig feltárt 300 m-es szakasz pompás cseppkövekkel és cseppkömedencékkel díszített. A Planina melletti Logarcek barlangban, melyet annak idején Putick kutatott át és írt le,

---

- 38 -

szlovén barlangkutatók egy újabb termet tártak fel. Az Oveja jama-ban Brodar professzor új paleolit lelőhelyre bukkant. /Die Höhle 1959. 4./

Szlovákia első aragonit barlangját egy bányatárna kiásásánál találták meg. A Hrádok-fennsíkon levő barlang V. Benicky szerint 250 m²-es területet foglal el és szebbnél-szebb aragonit képződmények díszítik. /Sbornik Muz. Sl. Kr. I./

Kefallonia a görögországi Ion szigetek legnagyobbika, 763 km² kiterjedésű. Karszttünevényeiről, különösen katavotráiról /tengervíz elnyelő hatalmas üregek/ már régen ismeretes. Először 1951-ben kutatott itt egy kis görög barlangkutató csoport. Másodszor 1959. júniusában a görög Földtani Intézet részéről két geológus, J. Petrochilis és A. Doumas, majd harmadízben 1959. augusztusában Petrochilis kíséretében két osztrák kutató, a Dr. Maurin és Dr. Zöttl járt ott. Ez alkalommal bevonták a kutatásba a sziget turista bizottságát és a görög barlangkutatók egy részét is, élükön Anna Petrochilis-szal. Több,

mint hetven barlangot, zombolyt, forrást és egyéb karsztjelenséget vizsgáltak meg. Kiterjedt a barlangok és források vizeinek vizsgálata a tengerrel való összefüggésükre is. Vízfestéseket is végeztek. A Mélissani-barlang megfestett vize, habár 17,5 perc alatt eltűnt, mégsem jelentkezett a tengerrel közeli forrásokban. Az argostoli katavotrákkal kapcsolatban közölték velük, hogy az egyikben annak idején egy amerikai kutató 50 kg uranint helyezett el anélkül, hogy a tengerben ezt észlelni tudták volna. Számos barlangban prehistoriai leletekre is bukkantak. Kovakő eszközök mellett csont- és faszénmaradványokat, kagylóhéjakat találtak. Utóbbiakat az ősember étkezési maradványainak vélik. Több barlangban a denevéreken kívül él egy barlangi sáskafaj is, a Dolichopoda Petrochilosi, Chob. Érdekes volt az 1953. évi földrengés barlangokra való hatásának észlelése is. Így a St. Éléousa-barlang feneké 30 m-rel süllyedt. A Ohirodini-barlang 12 m-rel mélyült. Grizata község mellett egy dolina beszakadt és fenekén egy 29 m-es zomboly képződött. Közelében még egy másik 18 m-es szakadék is keletkezett. A Mélissani-barlang vizének szintje leszállt a tenger vízszintjére és gyengén sós lett. Kefallonia karsztját egy pliocén üledékkel fedett pliocén előtti, holt és egy ókori részben megújított, élő karsztra osztják.

10 éve múlt, hogy Szlovákiában, Liptószentmiklóson karsztmúzeum létesült. A múzeum azóta igen érdekes és gazdag barlangi kiállítási anyagot gyűjtött össze. Vezeti a szlovákiai barlangok kataszterét is. Szép könyvtára mellett különféle csoportosításokban dolgozza fel a szlovákiai barlangok bibliográfiáját. Ezért minden, de különösen Szlovákiára vonatkozó bar-

---

- 39 -

langi irodalmat köszönettel fogad. A múzeumra jellemző, hogy 1956-ban már több, mint 14.000 látogatója volt. A múzeum címe: Muzeum Slovenského Krasu. Liptovský Mikuláš, Československo.

Összeállította: id. Schönviszky László

- 40 -

Barlangkutató csoportjaink életéből

Vízalatti expedíció a Baradla Alsó-barlangjában

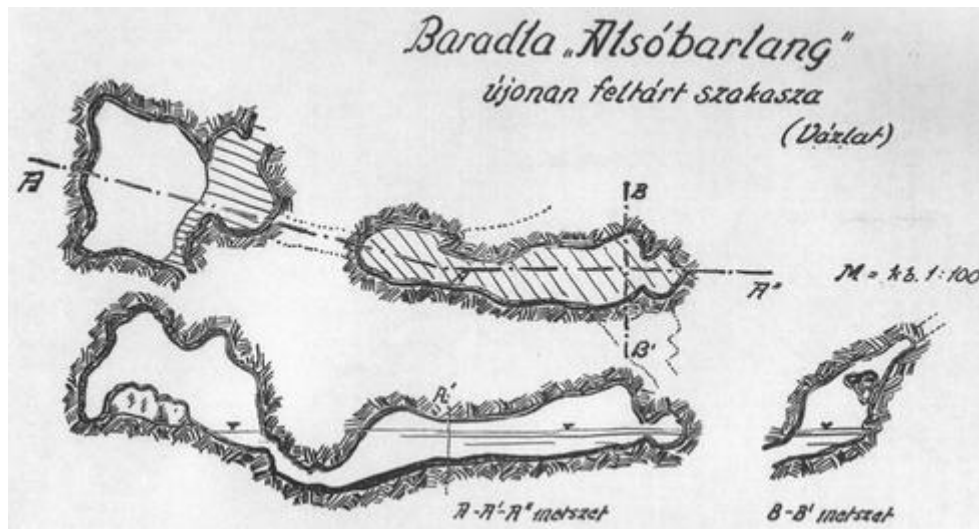
A Magyar Honvédelmi Sportszövetség Budapesti Elnöksége Könnyűbúvár Barlangkutató Csoportja 1959. december 27-, 28 és 29-én dr. Jakucs László

meghívására Jósvafőre utazott, hogy az 1957-ben feltárt Baradla alsó barlangrendszerének további folytatásába való bejutást, szifon-átúszással megoldja.

A feladatot a csoport végrehajtotta. Sikerült búvárainknak átjutni a szifon másik oldalára, ahol eleinte mintegy 40-50 cm magas, 1,5-2 m széles, szabálytalan alakú peremre bukkantak, a szifon kezdetétől számított 5-6 m távolságban.

A szifon bejárata szélesedő hasadék-jellegű, kiálló szirtekkel. A behatolás iránya a felszín felé mutat, a megközelítési helytől mintegy 290 °-ra, jobbra É-ÉNy irányban. A szifon magassága a bejáratánál mintegy 50-60 cm. Búváraink, miután a bejárat – legszűkebb – nyíláson átvergődtek, aránylag jó mozgási lehetőségek között, mintegy 80-100 cm-es mennyezet alatt, 100-120 cm széles, vízmosta járatban haladtak a behatolási iránytól kissé jobbra, majd balra kanyarodva, cca. 1,5 m-rel a vízszint alatt. Az átjáró oldalfalai a szifon egész területén jobbra és balra is laposodó, a réteglapok csapásában kimosott üregekben végződnek. Beérve az alacsony terembe (0,5 m magasan van a boltozat a vízszint felett) mintegy 2 m legnagyobb szélességű, kb. 4 m hosszú szabálytalan alakú vízfelszín lehet látni, melynek végén 1 m széles folyosó vezet tovább, a mintegy 5 m-nyire levő nagyobb teremig. A folyosó mennyezete az alacsony teremben kb. 5 m-nél magasabb, viszont ehhez képest a talpzat is feljebb van. Ez a terem kb. 5 m hosszú, 2-3 m széles, jobb sarkában magasan felnyúló kürtővel. Itt a víz mélysége mintegy 120-150 cm, jobb oldala felé emelkedő fenékkal. A jobb oldali rész hordalékos agyaggal van fedve, úgyszintén a kürtő szája is.

Az akció legfontosabb helye ez a terem, ahonnan víz alatt a bal oldali részen 3-4 m-ig lehatoló lejtős, helyenként élénken lebukó hasadék van, melyben vízmosásos kötörmelék található a fenéken. A vízalatti hasadék végét helyenként lerakódott

- 42 -

agyag, másutt kimosott sziklafal képezi, mely a hasadékkal szembeni falat alkotja. Ez az oka annak is, hogy ezen a hasadékon több helyen történt kísérletezés ellenére sem sikerült továbbjutni, noha egyes helyeken megállapítható volt, hogy az agyagfal és a hasadék vége között felfelé irányuló járat van, mely levegős részig vezet. Az árvízi víz nyilván ezeken a részeken tör a felszín felé, amit az itt levő kőhordalék is bizonyít.

Csoportunk dr. Jakucs Lászlóval egyetértve úgy érzi, hogy a következő feladat ennek a hasadékvonalnak a felderítése, ill. kimunkálása lesz. Ugyanis, ha áradás közben nem hordaná el a gátló agyagfal egy részét, akkor kellő előkészület után magunk fogjuk vízalatti munkával a továbbjutást elzáró agyagot eltávolítani az útból.

A most leírt terem után egy hasonló, valamivel kisebb, 1,5 m széles és 2 m hosszú terem van, melynek tetejéről az előző teremhez hasonlítva jóval nagyobb kürtő nyúlik a magasba. Ez a kürtő egyébként összeköttetésben áll a másik terem kürtőjével, amit a második kürtőben mintegy 5 m magasságig történt felmászással állapítottunk meg.

A csoport a leírt feltárást 1959. december 28-án hajtotta végre. A merülő búvárok (hét fő) az egész napot ezzel a munkával töltötték, mert a végzett munka igen fárasztó és veszélyes volt annál is inkább, mert a 9 °-os vízben a látási viszonyok az első merülők után már csaknem nullára redukálódtak a felkevert finom iszap miatt.

Mivel meggyőződésünk, hogy a járat további folytatása megoldható, feltétlen meg is fogjuk kísérelni annak feltárását.

Hortobágyi Gyula

Malomtavi-barlang

A budapesti Lukácsfürdő források csoportjához tartozó Malom-tó és Boltív-forrás fölött 14 méterrel a meredek hegyoldalon nyílik egy barlang. Dr. Papp Ferenc a „Budapest Gyógyvizei” című könyvében Szent János-barlangnak említi, de elterjedtebb a Malom-tavi-barlang elnevezés, ezért mi is ezt használjuk.

A barlang szűk bejárata 2 méter után kiszélesedik és a bejárati csarnok végéből 1,5 x 4 m-es hasadékszerű kürtő vezet le egészen a külső forrás széléig. Itt a hasadékot víz tölti ki. A forrás felé lejtőtörmelék akadályozza a kijutást, ellenkező irányban rövid út után szifon zárja el az utat. Ezt a szifont 1953-ban már átúszták, de az ellepő vízben nem tudtak tovább jutni.

- 43 -

Az ÉMKE Barlangkutató Csoportja az őszi alacsony vízállást felhasználva 1959. október 1-én kezdte el a barlang kutatását. Az I. szifon átúszása nem jelentett akadályt. 6 méter után ismét víz alá hajlott a mennyezet. Itt már ismeretlen területen jártak kutatóink. A II. szifon átúszása után egy alacsony járatban csak nehezen lehetett a sziklafenek és a víz színe között elúszni. 8 méterig tartott ez a rész és azután a hasadéknak határozottan vége lett, tehát a további ilyen irányú kutatás reménytelen. Másnap sikerült a II. sz. szifon után nyíló, jelentéktelennek látszó kürtöket bemászni. A bejárati csarnokkal egy szintben két termet találtunk. A térképezést nagy nehézségek miatt (két szifon, rendkívül agyagos és nehéz kürtősorozat) nem tudtuk elvégezni, de a továbbkutatásnál úgysem lett volna rá szükség.

A barlangot minden irányban végigjártuk, mégsem oldódott meg a kérdés: honnan tör fel a „Boltív”-forrás 9000 liter/perc hatalmas víztömege.

Egy-két próbaúszással megállapítottuk, hogy a víz színe alatt 4 m-rel több oldaljárat húzódik és az általunk percek alatt felkavart víz nagyobb barlangrendszer rejt mélyében. Október 3-án expedíciót szerveztünk a vízalatti barlangrendszer felderítésére. Vízhatlan szemüveg és lámpa segítségével könnyen tájékozódhattunk a víz alatt, és több oldal- és körjáratot sikerült bejárni. Ez szabad barlangban 5-6 percnyi út lett volna, nekünk víz alatt a rendszer felderítése 7 órai kemény munkát adott. A mélyebbre merülők

tapasztalhatták, hogy lent a víz áramlása sebesebb és valószínű: a forrás járatának nyomában vagyunk. Kb. az I. sz. szifon alatt 8 m-rel volt az áramlás a legerősebb, itt már teljesen tiszta volt a víz, 5 m-re is el lehetett látni lámpával. A vízalatti barlang képe nagyon hasonlított a többi budai-, de leginkább a Mátyás-hegyi-barlanghoz. Ilyen mélységből már nagyon nehéz megtalálni azt a pár négyzetméternyi szabad vízfelszínt. Nehézzé teszi az is, hogy a víz szinte kávészerű a felső métereknél. Utolsó pillantás még a mélybe és ennél csak sejteni lehet, hogy valahol lent, a felszíntől 13-14 m mélyen egy széles járat 2 x 5 m szelvényel indul lefelé...

A további merüléseknél bebizonyosodott, hogy ez a forrás aktív járata. Messze azonban nem sikerült benne előrehaladni. A víz azóta megnőtt a barlangban, úgyhogy a kutatást egyelőre abba kellett hagynunk. Teljes joggal kérdezhetnénk: miért számít pár centiméteres vízszintemelkedés, mikor úgyis 15 m mélyre kell leszállni? Azonban a mostani vízállás mellett bűvárúszók el sem tudnak indulni, a szabad vízfelszín egynegyedére csökkent és így egyszerre legfeljebb két ember indulhat. Nehezebbé teszi a kérdést, hogy a mentés ilyen körülmények között teljesen lehetetlenné válik.

1960 nyarán, illetve őszén – reméljük – ismét lesz alkalmunk a Malom-tavi-barlang kutatására. Bár a felfedezett barlang, sőt még a további szakaszok idegenforgalmi értéke jóformán semmi, gyakorlati jelentősége a vízgondokkal küzdő Lukács-fürdő szempontjából mégis nagy.

- 44 -

Elméleti jelentőségét pedig talán még nem is tudjuk felmérni. Alkalmunk van vizsgálni keletkezésükben a hévforrás barlangokat, amelyeket eddig csak pusztuló állapotban ismertünk. Reméljük, a gyengén álló hévizes barlangkeletkezés-elmélet biztosabb alapokra támaszkodhat ezután.

Holly István

B E S Z Á M O L Ó K

a barlangkutató csoportok
1959. évi munkáiról

A magyar barlangkutatásnak jelentős állomása az 1959-es év. Megalakult a hazai kutatómunkát összefogó önálló szerv, a Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat. A Társulat zökkenőkkel induló, de azután egyre feljebb ívelő tevékenységéről az elmúlt év végén megjelent Tájékoztatókban bővebben beszámoltunk.

Most átadjuk a szót barlangkutató csoportjainknak. Ők is számot adnak arról, mit végeztek, milyen eredményeket értek el az elmúlt évben. Tájékoztatónk mai számától kezdve folyamatosan közöljük beszámoló jelentéseiket, megörökítve azokat az utókor számára és egyben biztatást adva csoportjainknak az ideig még szervezettebb, még nagyobb lelkesedéssel megoldandó kutatási munkákhoz.

B e s z á m o l ó

Az Élelmezésügyi Minisztérium Kinizsi Sportköre Barlangkutató Csoportjának 1959. évi munkájáról.

Kutatócsoportunk „tradicionális” munkaterülete az Aggteleki Karsztvidéknek a Baradlától és a Béke-barlangtól, valamint a Jósua-völgyétől D-re elterülő karsztos terület. Kutatási központunk Égerszög, ahol a Szabadság-barlang bejáratánál épült bázisállomásunk, a Szabadság Kutatóház.

Kutatócsoportunk hatodik évének munkájáról az alábbiakban számolok be:

1./ Feltárási munkák

a./ 1959 nyarán csoportunk erejét a nyári expedíció kapcsán a Pitics-gerinc alatt húzódó Pitics- vagy Danca-barlang feltárására összpontosította.

A munkálatok 1959. augusztus 13-tól 23-ig folytak és azon 18 munkatársunk vett részt. A feltáró munkát napi két műszakban szerveztük meg. Munkahelyünk a barlangrendszer északi nyelőjénél az ún. Gyökér-kútnál volt, ahol 2 évvel ez-

előtt már megkezdtek a feltárást.

A munkahely helyreállítása során ismét tapasztaltuk azt a jelenséget, hogy a barlangbejárat irányából időnként erős léglökések törtek elő, majd 1-2 perc múlva a levegő gyors visszaáramlását tapasztaltuk. A jelenség és a külszíni léglökések közt közvetlen összefüggést nem sikerült bebizonyítani.

A feltáró munka igen nehéz körülmények közt folyt. Az első műszakok még általában 1-2 m-t haladtak 8 óra alatt, később azonban egy-egy – ácsolatot is rombadöntő – sziklaomlás következtében előfordult, hogy a végén rövidebb lett a járat, mint kezdéskor. A munkálatok befejezésekor a táró teljes hossza kb. 14-15 m. Végpontja továbbra is omladékos sziklahalmazban van.

A mintegy másfél km hosszú, Y alakú barlangrendszer feltárása még legkevesebb 2-3 heti munkát igényel. Egy későbbi időpontban a feltárási munkát folytatjuk.

b./ Folytattuk a bánhidai Mammut-barlang átkutatását a Vörös Meteor néhány barlangkutatójával közösen. Oxigénes légzőkészülékekkel felszerelve ereszkedtünk le a mintegy 4-5 % szén-dioxidot tartalmazó barlangba. A legmélyebb ponton azonban időhiány miatt feltárást már nem végezhetünk. Alkalmos időpontban ennek a barlangnak kutatását is folytatni fogjuk.

c./ Ugyancsak feltáró kutatást végeztünk – rövidebb ideig – az égerszögi Szabadság-barlangban, valamint a Teresztenyei-forrásbarlangban.

2./ Tudományos adatgyűjtés, feldolgozás

a./ A feltárás alatt álló Pitics- vagy Danca-barlanggal kapcsolatosan újabb vízfestési kísérletet hajtottunk végre. A Gyökér-kútnál megfestett víz a Danca-forrásban 9 óra múlva jelentkezett.

A csoport vegyésze, Ernst Lajos ugyanakkor forrásanalíziseket is végzett. Adatok 1959. VIII. 18-án: vízhozam 70 l/p, hőmérséklet 10,4 °C, változó keménység 3,5 n.k.f. Ez utóbbi adat szerint a barlangban csak árvízjellegű vízátfutás található.

b./ Neppel Ferenc tagtársunk irányításával megkezdjük a Szabadság-barlang meteorológiai adatainak gyűjtését. Ezekről majd akkor számolunk be, ha kellő mennyiségű kiértékelhető adat áll rendelkezésre.

c./ Ernst Lajos tagtársunk újabb helyszíni kémiai vizsgálatokat végzett a Szabadság-barlangot kialakító Kecske-kút-forrásnál. Az eddigi vizsgálati adatokat az alábbiakban szemléltetjük:

- 46 -

Időpont:	Rel. oxigén	Hőmérséklet	Vízhozam:	Változó kem.	Vizsgáló:
1954. VIII. hó	44 %	-	-	22 nk °	Holly F.
1958. VIII. hó	84 %	10,2 °C	550 l/p	23,8 nk °	Ernst L.
1959. VIII. hó	97 %	10,4 °C	450 l/p	21,5 nk °	Ernst L.

1954-ben a viszonylag alacsony relatív oxigéntartalomból – amelyet véleményünk szerint hibás mérés eredményezett – azt a következtetést vonták le, hogy a Kecské-kúthoz tágas barlangrendszer nem tartozhat. Később – a Szabadság-barlang felfedezése után – ez a vélemény úgy módosult, hogy a barlang még fel nem tárt részei csupán szűk hasadékrendszerből állnak. Ennek a feltevésnek a forrás környékén kétségtelenül közettani alapjai vannak.

Az újabb vizsgálatok a forrás magas relatív oxigéntartalmát bizonyították be. Bár ezen egy adatból messzemenő következtetéseket nem kívánunk levonni, egyéb körülményekből feltételezzük, hogy a Szabadság-barlang ma még ismeretlen aktív főága járható méretű és az a jelenleg ismert barlang Pokol nevű szakaszából feltárható.

d./ Az égerszögi barlangban biológiai gyűjtést is folytattunk. Ennek legutóbbi eredménye egy új barlangi Collembola felfedezése, amelyről a Tájékoztató jelen számának más helyén bővebben hírt adunk.

3. / Egyéb munkálatok

a./ Térképész brigádunk Bártfay Pál vezetésével mintegy két héten át folytatta a Szabadság-barlang kiépítésre javasolt első szakaszainak részletes feltérképezését. A térképezési munka során eddig ismeretlen felső járatokra bukkantak. A decemberi újabb kiszállás során az alaptérképekre felvették az idegenforgalmi kiépítéshez szükséges bővítési (járatszélesítési, átvágási) munkákat, bejelölték a járdák, hidak, lépcsők helyeit és a villanyvilágítás megoldását.

b./ Kutatócsoportunk tagjai számos külföldi ország barlangkutatóival állnak összeköttetésben. A levelezés útján folyó tapasztalatszerzésen kívül csoportunk barlangkutatói 1959-ben megfordultak Csehszlovákiában, Lengyelországban, Szovjetunióban, Mongóliában és Kínában. Az év során vendégül láttunk csehszlovák, lengyel és osztrák barlangkutatókat.

Balázs Dénes

Beszámoló

A Kinizsi Természetbarát Liga Barlangkutató Szakosztályának 1959. évi munkájáról.

Az év első napjaiban a kutatásokat a Mátyáshegyi-barlangban kezdtük meg. A Nagyterem DNY-i végéből egy folyosót bontottunk ki, mely 30 m után oly magasba tartott, hogy félő volt: egy újabb „kijáratot” nyitunk. A MHS könnyűbúvár szakosztályának közreműködésével megkíséreltük a tó szifonjának átúszását. Bár ez a vállalkozás nem sikerült, azt megállapítottuk, hogy kb. 8 méterre egy újabb teremnek kell lennie, mivel a légbuborékok itt a vízből már nem kifelé, hanem befelé távoztak.

Február hónapban különböző barlangokat kerestünk fel (Solymári Ördöglyuk, Szemlőhegyi-, Pálvölgyi-, Mátyáshegyi-, Ferenchegy-barlang) és ott turisták részére népszerűsítő és bemutató túrákat vezettünk.

Márciusban a Mátyáshegyi-barlangban végeztünk ismét feltáró munkát. A Geográfus-folyosó aljából egy 2x2x8 m-es fülkét bontottunk ki, de a továbbjutást újabb agyagszifon zárta el. Áprilisban csoportunk kijavította a Szemlőhegyi-barlang telkének kerítését, és kitisztította magát a telket is. A hó végén résztvettünk a BEAC által rendezett „barlang-versenyen” és csoportunk (tagjai: Burger Ottó és Reményi László) legjobb idővel az első helyen végzett.

Május, június és július hónapokban a Szemlőhegyi-barlangban végeztünk feltárást. A barlang felső szakaszában egy 10 m hosszú és 3 m széles teremre bukkantunk, melyet Kinizsi-teremnek nevezünk el.

A nyári expedíciónkat a Budapesti Vörös Meteor S.K. Barlangkutató Csoportjával közösen szerveztük meg. Az expedícióban 1959. június 28-tól augusztus 18-ig 15 fővel vettünk részt. Kutatótáborunk az Acskó-völgyben volt, munkahelyünk pedig a közelben lévő Szunyogos-víznyelőnél. A nyelv kibontása során kb. 25-30 m mélyre jutottunk le, a barlangba való bejutást azonban több szűkület megakadályozta. A kutatási munkák befejeztével – a Vörös Meteor kutatóival együtt – Szlovákiában megtekintettük a Domica- és a Gombaszögi-barlangot, valamint a Szilicei-jégbarlangot.

Szeptember hónapban a dorogi barlangkutatók meghívására kétnapos túra keretében Tokod-Altáró hasadékbarlangjait jártuk be. Látogatásunk során egy eddig ismeretlen kavernába jutottunk be egy korábban feltárt járat alatt 50 m mélységben.

Az év utolsó 3 hónapjában ismét a Szemlőhegyi-barlangban folytattunk feltáró munkát. Egy omladékhalmozban mintegy 10 m hosszú áttörési tárót bontottunk ki. Két ízben segítettünk a

Várostervezési Barlangkutató Csoportjának a munkahelyükön felgyülemlített törmelék elszállításában.

Végezetül néhány számszerű adat 1959. évi munkánk értékeléséhez:

Csoportunk tagjai az év folyamán 6400 munkaórát teljesítettek feltáró kutatásban. Mintegy 300 érdeklődőt vezettünk le a kezelésünkben lévő barlangokba, köztük számos külföldi vendéget.

S végül egy szomorú statisztika: 1959-ben a III. kerületi tűzoltóság felkérésére 7 ízben végeztünk sikeres életmentést a Mátyáshegyi-barlangban eltévedésből vagy balesetből kifolyólag. Mivel a barlang lezárása időközben megoldódott, reméljük ilyen tevékenységről 1960-ban már nem kell beszámolnunk.

Palánkai János

Beszámoló

A Budapesti Vörös Meteor S.K. Barlangkutató Csoportjának 1959. évi munkájáról.

Kutatócsoportunk az év első hónapjaiban a szemlőhegyi Kadic-barlang újonnan feltárt „Föld Szíve” szakaszának felmérésén dolgozott.

Március végén egy brigádunk az Észak-Borsodi Karsztvidékre utazott, ahol az előző nyáron csoportunk által feltárt Telekes-völgyi-zsombolyban végzett mérési munkákat.

Április elején a Bódvaszilás és Szögliget községek között fekvő szilvástetői Rejtekek-zsomboly felmérésén dolgoztunk és különféle megfigyeléseket végeztünk ebben az általunk feltárt 62,5 m mély rendkívül érdekes zsombolyban.

Július 25-től augusztus 20-ig az Észak-Borsodi és a Dél-Szlovák Karsztban végzett csoportunk kutatómunkát.

Magyar területen a szögligeti Papkerti-forrás egy ősi kitörés helyén, a Vecsem-forrás árvízi forrasszájánál és a szádváralji ú.n. Borz-forrás ősi forrásbarlangjában bontottunk. – Vízfestéssel kimutattuk a Bódvaszilási-cseppkőbarlang víznyelője és a Borz-forrás, valamint a Bükk-lápai-víznyelő és a Szénhely-patak forrásának összefüggését. – Felmértük a vecsembükki kilátótorony közelében levő 12 m mély Kilátó-zsombolyt. – Bejártuk az

alsóhegy magyar oldalának legmélyebb zombolyát, a Kessler Hubert és társai által feltárt Almási-zombolyt. Fenekén egy szűkület áttörésével kisebb terembe jutottak kutatóink, ezzel a zomboly feltárt mélysége kb. 5 méterrel növekedett. Zombolyos brigádunk mérése szerint a zomboly 97 m mély. – Csoportunk geológus-hallgató tagjai kutatási területünk geológiai felvételezésén dolgoztak.

- 49 -

Csehszlovákiában az Alsóhegy északi felének zombolyaiban dolgoztunk. Felmértük a csoportunk múlt évi expedíciója során talált, de akkor elegendő felszerelés hiányában fel nem tárt Óriás-zombolyt, mely 105 m mélynek bizonyult és ez idő szerint az Alsóhegy legmélyebb aknabarlangja. – Felmértük a 39-es határkö közelében levő, általunk 39-es zombolynak nevezett 57 m mély aknabarlangot, mely valószínűleg azonos Strömpl Gábor 1911. évi jelentésében szereplő Barát-zombollyal. Bejártuk és felmértük az általunk feltárt 27 m mély Baglyas I., a 35 m mély baglyas II., a 32 m mély Fertési-, a 35 m mély Kút- és az 52 m mély Pipa zombolyt.

Csehszlovákiai tartózkodásunkat tanulmányi kirándulásokra is felhasználtuk. Felkerestük a Domicabarlangot, a Szilicei-jégbarlangot, a nemrég feltárt gyönyörű Gombaszögi-barlangot, a Mészhegyi-barlangot. Meglátogattuk az ismert szlovák barlangkutató, Ján Majkó kutatótáborát a Szilicei-fennsíkon. Rendkívül tanulságos volt számunkra felszerelésük és kutatási módszereik megismerése, és nem utolsósorban Ján Majkó szóbeli közlései az általuk végzett munka eddigi tudományos és gyakorlati értékeléséről.

Expedíciókhoz csatlakoztak a Kinizsi Liga barlangkutatói is. Ők az Acskóvölgyi Szúnyogos-nyelőnél önálló munkahelyet létesítettek, de a Meteor kutatási helyein is résztvettek a munkában, mint ahogy a mi kutatóink is bekapcsolódtak a Szúnyogos-nyelő bontásába.

Őszi munkatervünk keretében egy brigádunk a Mátyáshegyi-barlangban a Sárdagasztónál kezdett feltáró munkát, ahol bontás árán eddigi ismeretlen barlangszakaszba jutottunk be, melynek felmérése folyamatban van.

Októberben a Dorogi Bányász Barlangkutató Csoport meghívására tanulmányi túrán voltunk a dorogi bánya tárói által megnyitott rendkívüli érdekes és különféle ásványi képződményekben gazdag karsztavernákban.

Dr. Dénes György

Szervezeti változások

Az Élelmezésügyi Minisztérium Kinizsi SK. Barlangkutató Csoportja és a Kinizsi Természetbarát Liga Barlangkutató Csoportja 1960. január 1-ével egyesült.

Az egyesült kutatócsoport új neve: Kinizsi Természetbarát Egyesület Élelmezésügyi Minisztériumi Szakosztályának Barlangkutató Csoportja.

Cím: Budapest, V. Akadémia u.1-3.

A kutatócsoport vezetője: Balázs Dénes /a csoport észak-borsodi kutatásainak vezetője/. Telefon: 121-979.

- 50 -

A kutatócsoport helyettes vezetője: Palánkai János /a csoport budai kutatásainak vezetője, a csoport állandó képviselője a MKBT választmányában/. Tel.: 130-900

xxx

A Magyar Honvédelmi Sportszövetség Budapesti Elnökségének Könnyűbúvár Szakosztályán belül barlangkutató csoport alakult. A kutatócsoport barlangokban előforduló vízalatti munkákra specializálta magát. A csoport megalakulásával egyidejűleg az Óbudai Goldberger SC Barlangkutató Csoportja megszűnt.

A csoport elnevezése: MHS Könnyűbúvár Barlangkutató Csoport.

Cím: Budapest 134. PF. 35.

A kutatócsoport vezetője: Hortolányi Gyula

A csoport bejelentette, hogy vízalatti barlangkutatói munkával kapcsolatosan bármely kutatócsoportnak szívesen nyújt segítséget.

Rövid hírek a kutatócsoport életéből

A Vörös Meteor és az Élm.Min. Kinizsi barlangkutatói az évvégi rohammunkájuk befejezése után a többévi szoros barátság jegyében vidám szilveszterest keretében együtt búcsúztak az óévtől az égerszögi Szabadság-barlangszállóban.

xxx

A Szabó József Geológiai Technikum KISz szervezetének barlangkutató csoportja vállalta, hogy a Pálvölgyi cseppkőbarlangban dolgozzon és ugyanott a rendszeres vezetést is segítse.

xxx

A Pécsi Bányaiipari Technikum barlangkutató csoportjának szép fénykép tablója hívta fel a barlangkutatók munkájára a ’’80 éves a magyar iparoktatás’’ kiállításon a nézők figyelmét.

xxx

Csatlakozott munkánkhoz a budapesti Ybl Miklós Építőipari Technikum barlangkutató csoportja.

xxx

- 51 -

Február 3.-án bensőséges ünnepségen tartotta meg évi beszámolóját Budapesten a Várostervező Barlangkutató Csoportja. A vetített képekkel egybekötött beszámolón megjelent a VÁTI Pártszervezetének és Szakszervezetének több vezető tagja. A Társulatot az ügyvezető társelnök képviselte.

xxx

A MKBT Miskolci Csoportja 1960. február 18-án tartja évi taggyűlését. A gyűlés ismertetésére legközelebbi számunkban visszatérünk.

xxx

A Kinizsi Természetbarát Egyesület Barlangkutató Szakosztálya 1960. augusztusában nagyszabású expedíciót szervez a Teresztenyei-barlangrendszer feltárására. Az expedíció előkészületei már megkezdődtek.

- 52 -

KARSZT- ÉS BARLANGKUTATÁSI DOKUMENTÁCIÓ

Legújabb barlangbiológiai dolgozatok.

Hazánkban a barlangbiológiai kutatások komoly eredményekre tekinthetnek vissza. E kutatások az elmúlt években és jelenleg is folynak. Nagy segítséget nyújt a kutatóknak a Baradlában nemrég felállított barlangbiológiai kutatóállomás.

Nem érdektelen, ha kutatóink megismerkednek a barlangkutatás e speciális tudományágának legújabb eredményeivel. Az alábbiakban az 1959-ben az *Acta Zoologica* és az *Opuscula Zoologica* című szakfolyóiratokban megjelent dolgozatok rövid ismertetését adjuk.

1./

I. Loksa: Das Vorkommen einer neuen Höhlencollembola (*Folsomia antricola* n. sp.)... In Ungarn. *Opuscula Zoologica*, 1959. Tom. III. Fasc. 1.

Új barlangi Collembola előfordulása Magyarországon.

A szerző, Loksa Imre, az égerszögi Szabadság cseppkőbarlangból Balázs D. által gyűjtött új, teljesen fehér és vak Collembola fajt ír le.

2./

I. Loksa: Ökologische und faunistische Untersuchungen in der Násznép-Höhle des Naszály-Berges. *Opuscula Zoologica*, 1959. Tom. III. Fasc. 2.

Ökológiai és faunisztikai vizsgálatok a naszályi Násznép-barlangban.

A dolgozat első része a barlang leírásával és ökológiai viszonyaival foglalkozik. Igen érdekesek az 1958. májusban, szeptemberben és decemberben, a barlang kilenc különböző pontján végzett hőmérséklet- és páratartalom-mérések, amelyeket táblázatban is közöl. A mellékelt barlang-alaprajzon az elhelyezett rovarcsapdák és a mérések helye is fel van tüntetve.

A dolgozat második részében a szerző a barlang ízeltlábúit dolgozza fel. Az összesen befogott 18 faj közül 2 új.

3./

I. Loksa: Ein *Brachydesmus*- /Diplopoda/ Fossil aus der Glazialzeit Ungarns. *Acta Zoologica*, 1959. Tom. IV. Fasc. 3-4.

Brachydesmus-ősmaradvány Magyarország jégkorszakából.

A szerző a solymári Ördöglyuk-barlangból előkerült jégkorszakbeli Brachydesmus-ősmaradványt ír le, mely a vizsgálatok után új fajnak bizonyult /Brachydesmus Topáli n. sp./.

4./

L. Varga: Beiträge zur Kenntnis der aquatilen Mikrofauna der Baradla-Höhle bei Aggtelek. Acta Zoologica, 1959. Tom. IV. Fasc. 3-4.

Adalékok az aggteleki Baradla-barlang vizi mikrofaunájának ismeretéhez.

A szerző a Baradlában 1954-ben gyűjtött vizi mikrofaunából a házas gyökérlábúakat /Testacea/ és a kerekcsőférgeket /Rotatoria/ dolgozza fel. Hat Testacea és három Rotatoria fajt ír le. Az utóbbiak közül egy új faj /Proales baradlana n. sp./

5./

I. Andrassy: Nematoden aus der Tropfsteinhöhle „Baradla” bei Aggtelek (Ungarn), nebst einer Übersicht der bisher aus Höhlen bekannten freilebenden Nematoden-Arten. Acta Zoologica, 1959. Tom. IV. Fasc. 3-4.

Fonalférgek az aggteleki Baradla cseppkőbarlangból, az eddig barlangokból ismert szabadban élő fonalféregfajok áttekintésével.

A Baradla eddig nem vizsgált fonalféreg faunáját dolgozza fel. Három gyűjtőút eredményeként 17 fajt ír le, amelyek közül 2 új. Foglalkozik biológiájukkal és ökológiájukkal.

Felsorolja továbbá az eddigi ismeretek alapján a barlangokban is, és csak barlangokban előforduló fonalféregfajokat.

6./

I. Andrassy: Weitere Nematoden aus der Tropfsteinhöhle „Baradla”. Acta Zoologica, 1959. Tom. V. Fasc. 1-2.

További fonalférgek a Baradla cseppkőbarlangból.

Újabb 5, a Baradlából ismeretlen fajt ír le, amelyek közül 1 faj a tudomány számára is új.

Hazslinszky Tamás

„A barlangbiológia és problémái”

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Barlangbiológiai Laboratóriumának közleménysorozatában a közelmúltban a fenti cím alatt dr. Dudich Endre tollából értékes összefoglaló dolgozat jelent meg. Mivel Társulatunk tagságának nagyobb része számára ez a kiadvány nehezen hozzáférhető, az értekezés részletesebb ismertetésére legközelebbi számunkban visszatérünk.

B. D.

Könyvismertetés

Az elmúlt hetekben jutott el hozzánk a szovjet karszt- és barlangkutatók legújabb kiadványa, egy 200 oldalas, ízléses zöld vászonkötésű könyvecske. A Természetkutatók Moszkvai Társaságának földrajzi szakosztálya adta ki a könyvet "Speleológia és karsztológia" címmel a világhírű szovjet karsztkutató, N. A. Gvozgyeckij szerkesztésében /Moszkva, 1959/.

A kiadvány a Társaság által 1958. december 17-18-án megrendezett karszt- és barlangtani ankéton elhangzott, illetve arra beküldött 18 előadást ismerteti. Ezek az anyagok hűen szemléltetik, hogy az elmúlt években a Szovjetunióban a karszt- és barlangkutatók tudományos művelése, a Szovjetunió karsztvidékeinek és barlangjainak feltárása terén milyen kimagasló eredmények születtek.

Röviden utalok a könyvben megjelent néhány fontosabb értekezésre:

A. G. Csikisev összefoglaló ismertetést ad Szovjetunió karsztos barlangjairól. A. V. Sztupisin a középvolgai barlangok jégképződési körülményeiről számol be, E. D. Szmirnov az okszko-chninszki karsztjelenségeket ismerteti, B. I. Guszlicer a Pecsora-menti barlangi medve leletekről ír. Különböző értekezések foglalkoznak a hatalmas szovjet föld egy-egy karsztos vidékével /Krim, Abházia, Dagesztán, Zeravsáni-hegység, a Káspi-tó keleti partvidéke, stb./ és néhány barlangról részletes monográfiákat is olvashatunk /Szerpijevi-barlang Dél-Uralban, a Hoszti-völgy barlangjai, Amir-Temir-barlang, Uszt-jurti-barlangok, a Han-tó melletti barlangok stb./. G. A. Makszimovics ismert földalatti barlangtavakról nyújt – öt kontinensre kiterjedően – összefoglaló tanulmányt.

Az egyetlen külföldi témájú cikk V. G. Lebegyev értekezése a dél kínai karsztvidéken folytatott geomorfológiai megfigyeléseiről.

- 55 -

TÁRSULATI ÉLET

A Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat rendezvényei 1960. február 15-től 1960. április 15-ig.

Vezetőségi ülés

1960. február 22-én 18 órakor, valamint
1960. március 23-án 18 órai kezdettel MKBT vezetőségi ülést tartunk az ELTE
Állatrendszertani Intézet /Budapest, VIII. Puskin u. 3. I. em./
könyvtárhelyiségében.

Választmányi ülés

1960. április 11-én 18 órai kezdettel tartja a Társulat ezévi második
választmányi ülését a Bányaiipari Dolgozók Szakszervezetének székházában
/Budapest, VI. Gorkij fasor 46. I. em. Lenin-terem/. Az ülésre ezúttal hívjuk
meg az elnökség, titkárság, számvizsgáló bizottság, a választmány rendes és
póttagjait, a csoportok képviselőit és a szakbizottságok elnökeit.

Alapfokú tanfolyam

1960. március 10-én 17 óra 30 perckor tartja a Társulat oktatási és propaganda
szakbizottsága a második alapfokú karszt- és barlangkutató tanfolyam 4.
előadását.

- 56 -

1960. április 14-én 17 óra 30 perckor a második alapfokú karszt- és
barlangkutató tanfolyam 5. előadása.

A tanfolyami előadások helye: Budapest, I. Attila u. 1–3. /Petőfi Gimnázium, II.
em., vegytani előadóterem/.

Továbbképző tanfolyam

1960. február 25-én 17 óra 30 perckor tartja a Társulat első karszt- és barlangkutató továbbképző tanfolyamának megnyitó előadását az oktatási és propaganda szakbizottság.

Tárgy: Ásvány meghatározás. Előadó: Barátosi József.

Az előadás helye: Budapest, I. Attila u. 1–3, II. em., vegytani előadóterem.

A szakbizottság kéri a budapesti barlangkutató csoportokat, hogy minden egyes csoport legalább 1-2 képviselőjét küldje el a fenti időpontra a tanfolyam további részleteinek megbeszélésére.

1960. március 17-én 17 óra 30 perckor tartjuk az első karszt- és barlangkutató továbbképző tanfolyam 2. előadását. Előadó: Barátosi József. Az előadást gyakorlattal kapcsoljuk össze, ezért a résztvevők a következőket hozzák magukkal: ceruza, papír, nagyító, gombostű, zsebkés, érdes felületű porcelán darabka, kiskalapács, egy újság és néhány üres gyufásdoboz. Az előadás helye ugyanaz, mint fent.

Előadóülések

1960. február 26-án 18 órai kezdettel rendezi meg a MKBT Biológiai Szakbizottsága a korábban február 17-re hirdetett előadóülését.

Tárgy: Barlangbiológiai kutatások mai állása Magyarországon. Előadó: Loksa Imre. Az előadás után levetítjük a barlangi állatokról készült félórás színes francia filmet. Az előadás színhelye az ELTE Állattani Intézetének előadóterme /Budapest, VIII. Puskin utca 3. II. em./

x x x

1960. március 25-én, ugyancsak 18 órai kezdettel a MKBT Karsztmorfológiai Szakbizottsága előadóülést tart az ELTE Állattani Intézetének előadótermében /Budapest, VIII. Puskin utca 3. II. em./

- 57 -

Tárgy: 1. A Rókahegyi új barlang. Előadó: Szilvássy Gyula. 2. Adatok az Északi-Bakony karsztmorfológiai problémáihoz. Előadó: Kárpátiné Radó Denise.

Kérjük tagságunkat és kedves vendégeinket, hogy meghirdetett összejöveteleinken, előadásainkon pontosan jelenjenek meg. A felsorolt rendezvényekre külön meghívókat nem küldünk.

B. J. – B. D.

Titkári órák

Minden szerdán 18-20 óra között titkári órákat tartunk a Bányaiipari Dolgozók Szakszervezetének székházában /Budapest, VI. Gorkij fasor 46. Lenin-terem/.

Szeretnénk, ha ezeken a szerdai napokon nemcsak adminisztrációs ügyintézés /tagsági díjak rendezése stb./ miatt jelennének meg egyes tagtársaink, hanem a budapesti csoportok tagsága is minél nagyobb számban keresné fel a szakszervezet által biztosított otthonunkat. Ez a hely alkalmat ad arra, hogy a különböző budapesti csoportok tagjai egymást megismerjék, beszámoljanak munkájukról, átadhassák tapasztalataikat. Reméljük, hogy a szerdai titkári órák rövidesen heti rendszeres klubösszejövetelekké bővülnek.

Társulati adminisztráció

A Társulat elnöksége az adminisztrációs munkák elvégzésével Szász Imrénét bízta meg. Címe: Bányaiipari Dolgozók Szakszervezete, Budapest, VI. Gorkij fasor 46. Telefonszám: 221-226. Társulati adminisztratív ügyekben /levelezés, meghívók kiküldése, kiértésítések stb./ napközben is megkereshető a fenti címen, ill. telefonszámon.

B. J. – B. D.

Mi történt társulati életünkben a közgyűlés óta?

A decemberi közgyűlés után a Társulat belső életében igen mozgalmas időszak következett. Mi sem jellemzi jobban ezt a pezsgést, forrást, mint az, hogy egymást követték a különböző megbeszélések, értekezletek, előadások, összejövetelek. Január folyamán többször megbeszélést tartott a titkárság, az elnökség, majd a teljes vezetőség. Ülészett a szerkesztő bizottság és fontos ügyekben tanácskozott a választmány.

Az alábbiakban röviden ismertetjük a választmány 1960. január 13-án hozott fontosabb határozatait:

1./ A választmány megerősítette azt a korábbi határozatot, hogy a Tájékoztatót csak az kaphatja meg, akinek tagdíjhátraléka nincs. A fénymásolt ingyenes térképmelléleteket meg kell szüntetni, azokat önköltségi áron kaphatják meg a Társulat tagjai előzetes megrendelés alapján.

A határozat végrehajtásáért felelős: Neppel Ferenc és Szilvássy Gyula.

2./ A választmány határozatot hozott az 1960. évi hazai barlangkutatói munkák koordinálásáról. A kutatási területek és munkák egyeztetése céljából a választmány felhívja valamennyi kutatócsoportot, hogy 1960. évi kutatási terveiket és részletes nyári expedíciós programjukat legkésőbb 1960. március 31-ig juttassák el a Társulat vezetőségéhez. Akik még nem küldték be az 1959. évi munkajelentésüket, kérjük, hogy azt mielőbb pótolják.

Felelős ügyintéző: Magyar Gábor

3./ A választmány magáévá tette a vezetőségnek azt a javaslatát, hogy a nyár folyamán szervezzen a Társulat egy 6 napos autóbuszos túrát Csehszlovákiába. Program: Demänovai- és Dómica-cseppkőbarlangok, Dobsinai-jégbarlang megtekintése.

Költség: költőpénz nélkül kb. 600 Ft. Az autóbusztúra tervezett ideje: 1960. augusztus 1-6, vagy augusztus 8-13. /Jelentkezés alkalmával kérjük közölni, hogy melyik időpont lenne a megfelelőbb./ Jelentkezni lehet április 1-ig 100 Ft egyidejű beküldésével. A fennmaradó összeget június 1-ig kell befizetni. Férőhely esetén a tagok feleségeit is szívesen látjuk. Akik hely hiányában nem vehetnek részt utazásunkon, a befizetett 100 Ft-ot május 1-ig visszakapják és a következő külföldi úton jelentkezés esetén előnyben részesülnek.

Felelős ügyintéző: Barátosi József.

4./ A választmány határozatot hozott a „magyar karsztvidékek és barlangok jellemző gyűjteményének” összeállításáról, mely alapja lehet egy később felállítandó karszt- és barlangtani múzeumi anyagnak. Kérünk mindenkit, hogy kutatási területéről, barlangjaiból minél több adatot, gyűjtött anyagot, fényképet küldjön be a központi gyűjtemény részére.

Felelős ügyintéző: Barátosi József

5./ A választmány határozatot hozott a budapesti barlangi mentőszolgálat újjászervezéséről. E szervezési munkánál a miskolciak tapasztalatait figyelembe kell venni. A lezárt barlan-

---

- 59 -

gok kulcsairól másolatokat kell készíteni és azokat a Társulatnál állandóan hozzáférhető helyen kell elhelyezni.

Felelős: Magyar Gábor

6./ A választmányi ülés dr. Szatmáry Sándort a Társulat jogtanácsosává egyhangúlag megválasztotta.

7./ A választmányi ülés határozata szerint 1959. és 1960. évről egy-egy évkönyvet kell kiadni. Az 1959. évkönyv nyomdában van és előreláthatólag május hónapban jelenik meg. Az 1960. évi évkönyv szerkesztési munkáit 1960. június végéig be kell fejezni, hogy a kiadvány a III. negyed végére megjelenhessen.

Felelős: szerkesztésért dr. Bertalan Károly, a kiadási feladatok /nyomda stb./ elvégzéséért dr. Dénes György.

8./ Központi karszt- és barlangkutató szertár felállításáról is határozatot hozott a választmány. E célra a Társulat költségvetéséből 10.000 Ft-ot szavazott meg. A felszerelések beszerzését a műszaki bizottság elnökei intézik a gazdasági titkárral együttműködve.

A feladatok elvégzésének összefogója és irányítója: dr. Kessler Hubert társelnökünk.

A választmányi ülésen hozott határozatok végrehajtásáról a Társulat tagságát a Tájékoztató hasábjain rendszeresen tájékoztatni fogjuk.

B. J. – B. D.

Szabizottságaink jelentik

A közgyűlés előre lendítette, megpezsdítette Társulatunk tudományos kollektíváinak, szakbizottságainak életét is.

Tájékoztatónk hasábjain a jövőben rendszeresen foglalkozni kívánunk az egyes bizottságok munkájával, eredményeivel, ezért kérjük, hogy mielőbb vegyék fel a kapcsolatot a szerkesztőséggel.

A jelen számunkban az Ásvány- és kőzettani szakbizottság bejelentését ismertetjük:

Megalakult az Ásvány- és Kőzettani Szakbizottság

A Bizottság elnöke: Mándy Tamás vegyészmérnök, NAKI és Ásványbányászati Központi Laboratórium.

- 60 -

Tagjai:

Ravasz Csaba geológus, Nemzeti Múzeum Ásvány-Kőzettára,
Cser Ferenc vegyészmérnökhallgató,
Czajlik István vegyészmérnökhallgató,
Fejérdy István vegyészmérnökhallgató.

A Szakbizottság havonta tart megbeszélést, a Műszaki Egyetem Ásvány- és Földtani Tanszékén /Bp. XI. Stoczek u. 2. I.103./

A Szakbizottság munkaterve:

1./ Tudományos kutatás. Távlati terv: a karsztosodott mészkövek szisztematikus, minden részletre kiterjedő ásványtani és kőzettani vizsgálata, /kémiai elemzés, mikroszkópi, őslénytani és kőzettani vizsgálata, ásványtani és krisztallográfiai adatok, szennyeződések és színezőanyagok kémiai és röntgenvizsgálata, termikus analízis/.

Elsőként a Vass Imre és a Baradla barlang kőzeteinek feldolgozását kezdjük meg.

2./ Ásvány-kőzettani szaktanácsadás. Rendszeres szakszolgálat a Műszaki Egyetem Ásvány- és Földtani Tanszékén. Az egyes csoportok a tárgykörbe vágó problémáinak megoldásában készséggel állunk rendelkezésre mind elméleti, mind gyakorlati tanácsadással. Utóbbi azt jelenti, hogy egyes kisebb vizsgálatok elvégzésére is lehetőséget nyújtunk a Tanszéken. Ugyanitt megfelelő ásványtani és kőzettani szakirodalom is hozzáférhető. Megbeszélések alkalmanként, az időpont előzetes telefoni lerögzítése után /Mándy Tamás: 258-930/273 m, 8-16 óra/.

E szolgálat a nyári hónapokban a jószaói Vass Imre Kutatóállomáson is igénybevehető.

3./ A barlangi ásványok, kőzetek és képződmények gyűjteményének fejlesztése mennyiségileg és didaktikai szempontok szerint.

B. D.

TÁRSULATI HÍREK

Jogi tagdíjak

Társulatunk kiadványainak fedezetére a Pénzügyminisztérium a METESZ költségvetésében a szükséges pénzügyi támogatást biztosította. A nem kevésbé fontos kutató munkák finanszírozására, a kutatócsoportok expedícióinak támogatására és a központi barlangkutató szertár felállításának költségeire pénzügyi fedezetként csupán a befolyó társulati tagdíjakra és jogitagdíjakra számíthatunk.

- 61 -

Ismételten felhívjuk tagságunk figyelmét a jogi tagdíjak /évi 1200 Ft/ biztosításának fontosságára, mivel nagyságrendileg elsősorban ezek képezik a kutatómunkák pénzügyi alapját. Kérjük, kövessenek el mindent, hogy minél több – a karszt- és barlangkutató eredményeiben közvetlenül vagy közvetve érdekelt – szerv vállaljon jogi tagságot Társulatunknál. Ez ügyben az érdekeltek részére hivatalos társulati levelet bármikor rendelkezésre bocsátunk.

Közljük, hogy eddig jogi tagdíj befizetésével a következő szervezetek támogatták társulatunkat:

Írószer Készletező KTSz,

Töltőtoll Készítő KTSz,

Bányaipari Dolgozók Szakszervezete,

Iszkaszentgyörgyi Bauxitbánya,

Urkúti Mangánércbánya,

Mátravidéki Szénbányászati Tröszt, Petőfi-bánya

B. J. – B. D.

Jól sikerült az első barlangkutató vizsga.

Február 3-án tartotta meg Társulatunk oktatási és propaganda szakbizottsága az első nyilvános barlangkutató vizsgát. Az alapfokú karszt- és barlangkutató tananyagból összesen 25-en vizsgáztak. A 25 fő közül 19-en végezték el a tanfolyamot, 6 főt pedig külön engedéllyel bocsátottak vizsgára.

A vizsgán 12 kérdést kapott mindenki. Ebből tetszés szerint 2 kérdést elhagyhatott az, aki a tanfolyam 5 előadása közül legalább 4-en jelen volt. További 2-2 kérdés helyett ismertethette egy-egy barlangi gyakorlat anyagát az, aki a tanfolyamon résztvett.

A vizsga követelményeinek 22-en megfeleltek, 3 jelentkezőnek még pótolnivalója van.

A vizsgabizottság tagjai voltak: Barátosi József, dr. Gráf Andrásné, Magyar Gábor, Maucha László és ifj. Barátosi József. Az adminisztrációs munkákat Barátosi Józsefné és Szász Imréné végezte.

B. J.

A közgyűlési tudósításból kimaradt...

A Tájékoztató 1959. decemberi számában részletesen ismertettük a Társulat 1959. évi közgyűlését. A közgyűlési tudósításunkból leírási hiba folytán kimaradt az alábbi közlés:

- 62 -

A közgyűlésen a Magyar Természetbarát Szövetség is képviseltette magát. Dr. Dénes György a MTSz jókívánságait tolmácsolta és további eredményes munkát kívánt a Társulatnak.

A közgyűlés úgy döntött, hogy az új ügyrendnek megfelelően az ügyvezető-társelnököt a társelnökjelöltek közül már a közgyűlés válassza meg. A közgyűlés a volt ideiglenes vezetőség elnökét, Barátosi József társelnök-jelöltet ügyvezető társelnöknek választotta meg.

B-s

Ősember-expedíció

Országszerte nagy érdeklődés kísérte február elején dr. Jakucs László izgalmas vállalkozását a Baradlát látogató ősemberek útjának felderítésére. Ősemberek

módján, fáklyafény mellett három napot töltöttek a barlangban az expedíció résztvevői.

A különleges expedícióról a rádió és a lapok színes tudósításokban számoltak be, de megörökítették a vállalkozást a filmstúdió operatőrjei is.

B. D.

Újabb barlangtérkép

Elkészült a Mátyáshegyi-barlang térképének legújabb kiadása. M = 1 : 576 /50 x 30 cm/. A térképről fényképmásolat beszerezhető darabonként 2,50 Ft-os áron – az összeg előzetes beküldésével – a Tájékoztató szerkesztőségétől.

B. D.

- 63 -

Szerkesztőségi közlemények

Kedves levelet hozott szerkesztőségünk címére a posta. Balogh Ernő, a Kolozsvári Bolyai Tudományegyetem kiváló professzora, az erdélyi barlangok lelkes kutatója ezúton tolmácsolja üdvözlését magyarországi barátainak és valamennyi magyar barlangkutatónak.

Levelében bőven foglalkozik Tájékoztatónkkal, annak néhány cikkével, ezért a levél egyes részét kivonatosan az alábbiakban ismertetjük:

„A küldött két „tájékoztató”-t áttanulmányozva, újból csak a legnagyobb elismerés hangján szólhatok róla. Változatos, színvonalas és sokoldalú tartalma igen sok értékes ismeretet nyújt azoknak, akiket a barlangok érdekelnek, s közelebbről bepillantást ad igazán szorgalmas, kitartó és eredményes munkálatokról.

Az alábbiakban a „Tájékoztató” egyes részleteire volna rövid megjegyzésem.

„Tájékoztató” 1958. 9-10. oldal: A vecsembükki fennsík zombolyában talált nyestmaradványhoz kívánom hozzáfűzni, hogy nálunk több barlangban találtam nyestnyomokat. A közelebbi kutatás azt derítette ki, hogy barlangjainkban a nyest rendszeresen jár – denevérekre vadászni. Megfigyelésemet közöltem az „Állattani közlemények” XXXIX kötetében /1942/ is.

A 33. oldalon említés van egy hajszálnál is vékonyabb „Kristályszál”-ról*, „melynek átmérője 40 mikron”. Vajon micsoda ásvány lehet ez? Ugyanitt „alabástrom kristályok”-ról is van szó.

Hasonló, nem egészen hibátlan ásvány-kristálytani elnevezések a barlang leírásokban általában elő szoktak fordulni.

*Dr. Kessler Hubert: „Új szakaszt tártak fel a Szemlőhegyi-barlangban” c. cikkben.

- 64 -

Ez nem is lehet meglepő, hiszen a kutatók minden természettudományi tárgykörben nem lehetnek tökéletes szakemberek. Így nagyon ajánlatos lenne, ha minden egyes barlangkutató kollektívának meg lehetne nyerni ásványtani szakembert is. Volna dolga elég, mert a barlangok ásvány-kristálytani tekintetben tudományosan is nagyon hálás, eddig még meglehetősen kiaknázatlan területek.

35. oldal: A mi óradnai aragonitos barlangunk rövid ismertetése tökéletes. Nem emlékszem, tőlem, vagy kitől kaptátok hozzá az adatokat. Leendő könyvem** egyik cikke éppen erről fog szólni. /A radna-borbereki felemás barlang és aragonitja/.

„Tájékoztató” 1959. szeptember 7-8 oldal***:

A „montmilck”, illetőleg a lublinit valódi mibenlétéről, illetőleg ezeknek egymáshoz való viszonyáról már megjelent egy értekezésem a „Kolozsvári Bólyai Tudományegyetem Emlékkönyvében”. /Cluj, Kolozsvár 1956./ E terjedelmes kötet bizonyosan megtalálható valamely könyvtárban Budapesten is. A mondott helyen a 117–158. oldalon részletesen foglalkozom e témával, s gondolom, hogy azt eléggé ki is merítettem. Erre mindenesetre ezúttal szeretném felhívni Sztrókay professzor szíves figyelmét – üdvözetem átadásával – /sajnos, közelebbi címét nem tudom/, hogy esetleg ne végezzen fölösleges munkát, bár lehetséges, hogy tüzetes vizsgálattal olyasmire is rájöhét, ami az én figyelmemet elkerülte. Fenti cikkemben egyébként olyan konkluzióra jutottam, hogy a lublinit, illetőleg ennek különböző módosulata a barlangoknak annyira jellemző ásványa, hogy talán még kivételesen sem hiányzik egyből sem. Nálunk ez így van, minden valószínűség szerint Aggtelek vidékén is, csak alaposan utána kell nézni.

16. oldal:**** ...„a Lagunás-szifon és a Dóm közötti térségen tektonikai elmozdulás tételezhető fel.” – Könyvem egyik cikke /”Geológiai erőmegnyilvánulások és klímaváltozások nyomai a barlangokban”/ határozottan

kimutat két bánsági barlangban tektonikai elmozdulást, mely jóval a barlang kialakulása után következett be. Hatalmas cseppkőoszlopok vannak derékban eltörve és elmozdulva. Nézzetek csak utána, hasonló jelenségek esetleg ott is vehetők észre.”

Szerkesztő

**A közeljövőben jelenik meg román nyelven Balogh Ernő: „Barlangok Erdélyből és Bánságból” c. könyve, mely 6 barlangismertető és 5 ásvány-kristálytani tudományos problémákkal foglalkozó cikket tartalmaz.

***Dr. Dudich Endre – Elnöki megnyitó.

****Maucha László: Beszámoló az ÉKME Barlangkutató csoport 1957. X. – 1959. III. munkájáról.